

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik X, številka 1, januar 2023 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Letnik X, Številka 1

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Nuša ARNUŠ, Zoja ČEBULJ, Ula ČEH, Ema GANZER, Tisa Julija GOLOB, Staša KOVAČIČ, Lea KRAJNC, Maja MAGDIČ, Zala MERC, Tiana MLAKAR, Timotej MLAKAR, Eva RITONJA, Gaja UREK

Mentorja: Vojko JURGEČ, Daniela ŠTUMBERGER

Lektorica: Daniela ŠTUMBERGER

Likovni sodelavki: Simona TRUNTIČ, Doroteja ŠIROVNIK

Fotografije: arhiv OŠ Olge Meglič

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Aleksandra Rakić, 4.a

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER, s. p.

Naklada: 330 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](https://www.facebook.com/olgica.ptuj)

**OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J**

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Drage učenke, dragi učenci!

Pa ga spet imamo ... Težko pričakovano šolsko glasilo Olgica in mi, ki je tako kot zmeraj polno zanimivega branja. Naši nadobudni novinarji so v tem prvem polletju ponovno skrbno spremljali dogajanje na šoli in izven nje. Njihovo delo – predvsem zanimive prispevke in fotografije lahko prebiramo in občudujemo v tej številki glasila. V tem času se je zgodilo toliko lepih stvari, od izvrstnih uspehov na šolskih in drugih tekmovanjih do prijetnih dogodkov, kot so razne prireditve ob dnevu šole in državnih praznikov, božično-novoletna tržnica v šoli in mestu, Ptujška pravljica, zimska šola v naravi, plavalni tečaj, potovanje v London in še in še bi lahko naštevala. Vendar je mnogo bolje, če si vse to in še obilo drugih zanimivosti preberete v glasilu kar sami. Zagotavljam vam, da vam ne bo žal.

Drage učenke in učenci.

Ob izidu šolskega glasila se vam zahvaljujem, saj vsak izmed vas po svojih zmožnostih, sposobnostih in znanjih prispeva in gradi našo Olgico. Ob tem pa vsekakor ne smete pozabiti na vaše starše in učitelje, ki vas pri učnem in drugem delu spodbujamo, usmerjamo ter vodimo in se skupaj z vami neizmerno veselimo vaših dosežkov. Ponosni smo na vas in vam zaupamo. Verjamem, da boste ob vašem marljivem delu, naši skupni podpori tako uspešni kot ste bili do sedaj, tudi v prihodnje.

Želim vam lepe zimske počitnice in prijetno počitniško prebiranje novic iz Olgice.

Helena Ocvirk, ravnateljica

PRVI ŠOLSKI DAN

Gaja Urek, 8. a

Ponovno je napočil dan, ki smo ga Olgicarji – nekateri bolj drugi manj – težko čakali. Učenci smo se zaradi napovedanega slabega vremena zbrali v šolski telovadnici, kjer nas je pozdravila in nagovorila gospa ravnateljica, Helena Ocvirk. Ogleдали smo si zanimivo predstavo, ki so jo pripravili naši tretješolci z učiteljico. Prvošolčki so se skupaj s svojimi starši zbrali malo kasneje, saj so učitelji pripravili poseben program za starše in najmlajše učence. Prav tako pa so si ogledali predstavo tretješolcev z naslovom Mojca Pokrajculja. Vsi učenci smo tega dne izvedeli, katere so naše letošnje matične učilnice, morebitni novi razredniki, dobili smo urnike, ključke garderobnih omaric, hkrati pa prijetno pokramljali o prehitro minljivih počitnicah. Ko je ura odbila enajst, smo se polni novih vtisov odpravili domov nabirat energijo za novo šolsko leto.

PRENOVA NA OLGICI

Tisa Julija Golob, 8. a

Malo pred koncem prejšnjega šolskega leta smo izvedeli, da bo Olgica čez poletne počitnice doživela kar nekaj sprememb. Čakala nas je prenova šolskega igrišča, likovne učilnice in pleskanje vseh hodnikov na šoli. Takoj, ko smo učenci junija zapustili šolske klopi, so se začele pre-

nove. Delavci so najprej prebarvali naše stene in stropne ter s tem polepšali naše hodnike. Nato se je začelo delo v likovni učilnici, ki je bila že pošteno potrebna prenove. Učilnico so popolnoma prenovili, zamenjali so talne obloge in omare. Prav tako je bilo v slabem stanju tudi naše igrišče. Na sredini igrišča je manjkalo kar velik del trave, poleg tega pa je bil že čas za zamenjavo ograje. Nova ograja sicer ni najvišja, ampak verjamemo, da bo svoje delo opravljala boljše kot prejšnja. Olgica je dobila tudi novo potko, ki nas vodi čez šolsko igrišče. Šolsko igrišče so začeli prenavljati v začetku avgusta. Olgicarji smo zelo veseli, da je naša Olgica z novim šolskim letom zasijala v novi podobi.

JUMICAR

Maja Magdič, 8. a

V četrtek, 8. septembra 2022, so imeli četrtošolci prvi tehniški dan, v okviru katerega so izvedli delavnico Jumicar. Program Jumicar je izobraževalni program preventivne vzgoje otrok v cestnem prometu, namenjen pa je učencem druge triade osnovne šole. Na tej delavnici so se lahko naši učenci preizkusili v vlogi voznikov. S pomočjo te svoje vloge so spoznavali varno šolsko pot, ponovili pravila v prometu in se učili, kako se soočiti z nepričakovanimi situacijami v samem prometu. Preden so se otroci preizkusili kot šoferji, so poslušali predavanje o varnosti v prometu. Ko so teorijo že obvladali, so se podali v avtomobilčke. Četrtošolci so se pri vožnji z avtomobilčki tako zabavali, da jim je ob koncu dneva celo zmanjkalo časa za izdelavo makete. Tehniški dan so zaključili polni novega znanja in novih izkušenj.

PRVOŠOLČKI SO SPOZNALI BIBI IN GUSTIJA

Šolski novinarji

17. september je Dan zlatih knjig, dan rojstva in smrti pisatelja Franceta Bevka ter uradni začetek branja za bralno značko. Seveda so tisti najbolj pridni bralci začeli z branjem že pred tem datumom.

Začetek bralne značke ali Dan Zlatih knjig (17. september) je bil prav posebej zanimiv za prvošolce. Obležili so ga 19. septembra v šolski knjižnici. Že ob vhodu v knjižnico so jih pozdravili knjižničarka Alenka in njihova zelo dobra prijateljka, kobilica Karli in pikapolonica Polona. Knjižničarka je učencem povedala, da sta Karli in Polona redna gosta v šolski knjižnici. Hitro so ugotovili, da jima je v knjižnici tako všeč, ker lahko s knjigami potujejo v različne svetove. Prvošolčki so tako spoznali pesem Toneta Pavčka, Dežela branja, v glasbeni izvedbi. Seveda so se poučili o pravilih, ki veljajo za knjižnico. Skoraj vsi so prepoznali junaka muco Copatarico in mačka Murija, ob katerih so se usedli na tla. Sedeli so tako, da so z nogami lahko oponašali metuljčka. Izvedeli so, da je v knjižnici veliko knjig, ki govorijo prav o njem. Da bi raztegnili še svoje hrbtenice, so si na glavo prišli nevidno vrstico, s katero so se povlekli navzgor. In že so bili pripravljeni na pravljično Tiho, tukaj beremo, avtorja Pascala Bieta. Skozi

njo so spoznali, kako zelo nas lahko branje spremeni in kako zelo je pomembno, če znaš res dobro brati. Ob začetku svoje osnovnošolske bralne poti so se še posebej razveselili knjige Kako sta Bibi in Gusti prevzijačila hrib, avtorice Ide Mlakar Črnčič, ki jo vsakemu prvošolcu v Sloveniji poklanja Društvo bralna značka Slovenije.

Polni vtisov in novih doživetij so zapustili knjižnico. Knjižničarki, učiteljicam in sebi pa so obljubili, da bodo še isti dan prebrali zgodnico o Bibi in Gustiju ter da bodo tudi sicer radi zahajali v deželo branja in že kmalu postali prave brihtne bučke.

VARNE ŠOLSKE POTI

Šolski novinarji

V torek, 20. septembra 2022, v Evropskem tednu mobilnosti, so se četrtošolci odpravili na ZŠAM Ptuj, kjer so sodelovali v pestrih aktivnostih projekta *Varne šolske poti*. Učenci so se s skiroji urili na prometno spretnostnem poligonu in z različnimi igrami spoznavali prometne znake ter pravila. Tudi policisti so jim predstavili svoje delo v prometu. Po aktivnostih na zunanjih površinah so se učenci v prostorih ZŠAM Ptuj udeležili predavanja o varnosti v prometu, kjer jim je bil še posebej zanimiv poskus z jajcem v čeladi, ki jim je nazorno prikazal, kaj se zgodi ob nesreči, v kateri udeleženec ne nosi čelade. Svoje znanje o varnosti v prometu so utrdili še z ogledom zanimive predstave Prometna vila,

ki so jo pripravile vzgojiteljice Vrta Ptuj. Pred odhodom nazaj v šolo so prostovoljci iz ZŠAM naše Olgičarje pogostili s slastnimi hot dogi. Preživeli so zelo zanimiv in poučen dan, saj so spoznali veliko novega in se ob tem še prijetno zabavali.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Gaja Urek in Maja Magdič, 8. a

V sredo, 21. septembra 2022, so imeli učenci prve triade in četrto ter petošolci 1. športni dan na temo Raziščimo pohodne poti v okolici Ptuja.

Učenci so se ob 8.20 zbrali v šoli. Prvo šolsko uro je tretješolce obiskala rajska policistka, nato so si privoščili malico. Ko so vsi učenci pomalicali, so se odpravili na pohod. Raziskovali so po Prešernovi ulici, Maistrovi, Gajzerjevi, Pivkovi ulici do Štukov. V Mestnem Vrhu so uspeli priti do najvišjega ptujskega vrha. Svojo pot so nato nadaljevali po Ulici Kneza Koclja, Volkmerjevi in Maistrovi ulici. Med potjo so se tudi ustavili, da so si spočili noge in se okrepčali. Najbolj všeč jim je bila postaja ob Knezovem ribniku, kjer je bila njihova zadnja postaja, od tam so namreč krenili nazaj proti šoli. Polni lepih vtisov in prijetno utrujeni so zaključili športni dan ob 13. uri.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Tisa Julija Golob in Maja Magdič, 8. a

Na prvi jesenski dan, v petek, 23. septembra 2022, je za učence tretje triade in šestošolce potekal prvi športni dan. Tega dne smo učenci preizkusili svojo gibalno učinkovitost in zdrav življenjski slog ter občutili zadovoljstvo ob gibanju in premagovanju naporov. Učenci smo se, sicer ob različnih urah, zbrali na šolskem igrišču in se nato odpravili do Zadružnega trga, kjer so nas pričakali avtobusi. Vsaka skupina se je podala na svojo pot. Učenci sedmega in osmega razreda smo se z avtobusom odpeljali do občine Podlehnik, kjer smo v prijetnem sončnem vremenu začeli pohod po Haloški planinski poti. Med potjo smo opazovali okolico, se pogovarjali, smejali, kar nekajkrat smo se tudi ustavili, da smo se okrepčali s hrano in pijačo, nato pa z dobro voljo nadaljevali pohod. Dobro razpoloženi smo svojo pot zaključili ob podlehniškem ribniku, kjer nas je pričakal avtobus in nas varno odpeljal proti Ptuj. Malo drugače je športni dan potekal za devetošolce, ki so osvojili, kot je na Olgici že tradicija, vrh Donačke gore. Vsi učenci smo se z aktivnega športnega dne vrnili polni dobre volje in lepih doživetij.

Tudi šestošolci so športni dan preživel precej pestro, raziskovali so namreč Ptuj in prehodili pot Ivana Potrča ter Matije Murka. Povedali so, da je bil zanje zelo lepo preživet dan.

ULICE OTROKOM

Zoja Čebulj, 8. a

Tako kot vsako leto do zdaj, so se učenci Olgice od 1. do 3. razreda tudi letos udeležili dogodka Ulice otrokom v okviru Evropskega tedna mobilnosti. V petek, 23. septembra 2022, so se najmlajši Olgičarji odpravili na Mestni trg, da bi ga malce popestrili. Vsaka skupina je tam preživela 45 minut oziroma eno šolsko uro. Z veliko mero ustvarjalnosti so se lotili risanja s kredami in zelo prijetno si je bilo ogledati »umetnine«, ki so jih ustvarili Olgičarji. Seveda je bilo poskrbljeno za gibanje in dobro voljo, saj so učitelji pripravili veliko športnih pripomočkov. Učenci so tako uživali ob igrah s kolebnicami, žogo in v preskakovanju gunitvisti.

Učenci so nam povedali, da so se ob malo drugačnem načinu pouka zelo zabavali. K temu je pripomoglo tudi lepo sončno dopoldne. Ob koncu dneva je učence nagovorila tudi gospa županja, Nuška Gajšek, in se z našimi učenci povesečila. Zelo prijetno se je bilo sprehoditi po Mestnem trgu, ko se je projekt zaključil, in se sprostiti ob obarvanih tleh trga.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Tisa Julija Golob, 8. a

V četrtek, 29. septembra 2022, so imeli učenci I. VIO kulturni dan. Učenci so zjutraj najprej ponovili, katera pravila vedenja veljajo v gledališču. V Mestnem gledališču Ptuj so si namreč ogledali predstavo z naslovom Tai in Mala Čarovnica. Zgodba govori o čarobnem prijateljstvu, strahu in pogumu. Predstava je trajala približno pol ure. Cilj ogleda predstave je bil prepoznavanje nestrpnosti in posledic, ki jih le-ta povzroča.

Po ogledu predstave so se učenci z učiteljicami vrnili v šolo, kjer so dan nadaljevali z delavnico Kar človek dela drugačnega, naredi tudi edinstvenega.

Ob koncu dneva so strnili vtise in kulturni dan zaključili ob 12.55.

NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Nina Hodnik in Zoja Travnkar Preac, 8. b

V torek, 4. oktobra 2022, smo imeli Olgičarji v sklopu Dnevov evropske kulturne dediščine in Tedna kulturne dediščine prvi naravoslovni dan v tem šolskem letu. Učenci 7. razreda so se pred šolo zbrali ob 8.20, kjer so dobili malico, nato so se odpravili

na pot proti parku Turnišče. Osmošolci pa smo se na šolskem dvorišču zbrali ob 9. uri, si razdelili malico in odkorakali za sedmošolci. Ko smo prispeli v Turnišče, smo najprej pomalicali in se malce poigrali na tamkajšnjih igralih, nato pa so nam učitelji razdelili delovne liste o vrsti dreves. Po parku smo se tako prosto sprehajali in iskali odgovore na vprašanja. Prav tako smo si ogledali graščino in staro zapuščeno jezero, ki leži malo nižje v parku. Ko smo izvedeli nekaj zanimivosti o samem gradu Turnišče, sta nam profesorici SETK-a (Šola za ekonomijo, turizem in kmetijstvo Ptuj) predstavili omenjeno srednjo šolo. Na kratkem video posnetku smo si ogledali programe posameznih smeri, razkazali pa so nam tudi šolske oz. delovne prostore. Za nas so pripravili učne liste o zeliščih, ki smo jih ob pohodu po njihovih zeliščnih vrtovih rešili. Spoznali smo namreč različne vrste zelišč, njihovo vlogo v življenju ljudi nekoč in danes, uporabnost teh rastlin pri raznih boleznih ... Po ogledu posestva so nas prijetno presenetili, saj so za nas pripravili pogostitev. Ponudili so nam jabolka, domačo jabolčno pito in jabolčni sok, ki so ga dijaki pridelali sami. Vse je bilo zelo okusno. Če bi lahko, bi pojedli vse še enkrat. Na poti proti šoli smo se ustavili na sladoledu, ki je bil zelo okusen. Naravoslovni dan se je za sedmošolce zaključil ob enih, za osmošolce pa ob dveh. Šestošolci so ta dan imeli v šoli delavnice v sklopu Olgoposla, na katerih so sodelovali s predstavniki Bistre Ptuj. Naši najstarejši učenci, torej devetošolci, se naravoslovnega dne zaradi jezikovne ekskurzije v London niso udeležili.

OBISK PORTUGAL-SKEGA PISATELJA

Izak Dovšak, Matija Kolarič in Livia Sartor, 4. a

V sklopu projekta Beremo skupaj in v sodelovanju z založbo Malinc smo učenci 4. in 5. razreda spoznali knjigo Moj dedek, kralj majhnih stvari, portugalskega avtorja Joao Manuela Ribeira. Knjigo so nam sprva brali učitelji, ob branju pa smo počeli različne stvari. Eni smo ob tem risali prizore iz zgodbe, nekateri smo si ob branju zapisovali misli, ki so se nam porajale. V nadaljevanju smo brali tudi sami, tako da smo se izmenjevali. Knjiga nam je bila zelo všeč. Ker pa nismo vsega razumeli, smo se ob branju veliko pogovarjali. V knjigi je nanizanih devet zgodb iz pisateljevega življenja, kjer bralcem pripoveduje zgodbe, ki jih je doživel s svojim dedkom. To bi lahko bile tudi naše zgodbe. Opominja nas, da bogastvo ni v materialnih stvareh in denarju, pač pa v preprostih, vsakdanjih, majhnih stvareh: v jablani na vrtu, na kateri rastejo bela in rdeča jabolka, v starem kolesu, ki ga je

dedek poimenoval kar krilati konj, v snopih slame, ki lahko s pomočjo domišljije postanejo slamnate lutke, v granatnem jabolku, ki predstavlja ljubezen, v živalih, ki nas obdajajo, v reki, ki nam simbolno predstavlja potek življenja in še v marsičem. Zgodba je tudi žalostna, saj dedek na koncu umre, a avtorju ostanejo čudoviti spomini nanj.

Ko smo knjigo v celoti prebrali, smo se lotili poustvarjanja z likovnimi izdelki. Te smo razstavili v pravljlični sobi mladinskega oddelka Knjižnice Ivana Potrča in v naši šolski knjižnici. Najbolj smo se veselili petka, 7. oktobra, ko nas je portugalski pisatelj Joao Manuel Ribeiro obiskal tudi osebno. Spremljala ga je ga. Barbara Pregelj iz založbe Malinc, ki je knjigo izdala. Gospa Barbara nam je bila v veliko pomoč, saj je prevajala iz portugalsčine v slovenščino in obratno. Najprej smo se z njima srečali četrtošolci v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj, nato pa še petošolci v šolski knjižnici. Preizkusili smo se v kvizu, s katerim smo preverjali svoje znanje o Portugalski. Nato smo lahko pisatelja vprašali, kar nas je zanimalo. Med nami je potekal zanimiv pogovor. Pisatelj nam je med drugim povedal, da je tudi pesnik in je že pri svojih desetih letih napisal prvo pesniško zbirko za svojo mamo. Povedal nam je tudi, da mu je v knjigi Moj dedek, kralj majhnih stvari najbolj pri srcu tretje poglavje Granatno jabolko in dekle, saj govori o ljubezni med dedkom in babico.

To poglavje je bilo tudi nam najbolj všeč. Izvedeli smo tudi, da je pisatelj Slovenija zelo všeč in se tukaj počuti kot doma, saj je naša pokrajina zelo podobna njihovi. Ob koncu smo se naučili zapeti še portugalsko pesem A, E, I, O, U, canto eu, cantaš tu, katere besedilo je napisal pisatelj, glasbo zanjo pa njegov prijatelj. V vseh dejavnostih, ki so potekale ob spoznavanju knjige, smo izredno uživali. Veliko smo se naučili in si pridobili nove izkušnje.

TEDEN OTROKA NA OLGICI

Ema Ganzer, 7. a

V prvem tednu oktobra, natančneje od 4. do 7. oktobra, smo na Olgici obeležili Teden otroka. Rdeča nit oz. tema letošnjega Tedna otroka je bila »Skp se mava dobr«. Učencem so bile v popoldanskem času na voljo različne dejavnosti.

Na voljo smo imeli kar pet aktivnosti. Učenci od 1. do 5. razreda so se imeli možnost udeležiti delavnice z naslovom Moj skriti prijatelj. Po besedah udeležencev so igrali zelo zabavno igro prijateljstva, pri kateri so še močnejše stkali prijateljske vezi. Učenci od 3. do 5. razreda so imeli na izbiro dejavnost Zapestnice prijateljstva, pri kateri so ustvarjali zapestnice po lastni domišljiji. Učenci od 6. do 9. razreda smo imeli na voljo dve aktivnosti, in sicer ustvarjalne delavnice, kjer smo se lahko s svojimi nastalimi likovnimi izdelki prijavili na natečaj, ki je bil organiziran s strani Društva prijateljev mladine.

Ustvarili smo tudi posebno plesno koreografijo. Največ učencev se je navdušilo nad popoldanskimi dogodivščinami, kjer so se lahko preizkusili v peki palačink in kuhanju kostanjev.

Ponujene dejavnosti so bile res zabavne in komaj čakamo na kakšno priložnost, da se ponovno udeležimo zanimivih obšolskih dejavnosti.

V VLOGI UČITELJICE SLOVENŠČINE

Neja Fladung, 6. c

V tednu otroka sva se s sošolko Evo odločili, da bova za eno uro stopili v čevlje učiteljice za slovenščino. Ko nam je učiteljica predlagala, da lahko, če želimo, v Tednu otroka izpeljemo eno uro kot učitelji slovenščine, sva bili z Evo takoj za akcijo. Vloge učiteljic sva se zelo veselili. Takoj po prihodu iz šole sva se dobili na video klicu in se dogovorili, na kakšen način bova izvedli učno uro za sošolce. Najprej sva temo natančno preučili, nato sva izdelali načrt za potek ure. Tako sva v četrtek pristopili pred šolsko tablo v drugačni vlogi, kot smo učenci navajeni. Najprej nama je učiteljica pokazala, kako se vpiše manjkajoče učence in učno uro v eAsistent, nato pa je bila beseda najina. Z Evo sva se sošolcem najprej predstavili, nato smo se pogovarjali o bolezni. Učna tema je bila namreč opis bolezni. Najini učenci so si v zvezke zapisali, katere sestavine mora vsebovati opis bolezni. Zatem smo si skupaj ogledali posnetek na YouTube, ki se je nanašal na različne bolezni. Po ogledu posnetka sva svoje učence povabili,

da se usedejo v krog in smo se igrali igrice. Vsak je izžrebal listič, na katerem je bila zapisana bolezen. Lističa ni smel pokazati nikomur. Bolezen, napisano na lističu, je vsak opisal v treh povedih, sošolci pa so ugotavljali, za katero bolezen gre. Ura se je še prehitro zaključila. Učiteljica nama je povedala, da je zelo ponosna na naju. Tudi sami sva bili ponosni nase.

PLANINSKI IZLET NA LOVRENŠKA JEZERA

Planinci Olgice

V soboto, 8. oktobra 2022, smo se učenci Olgice, ki imamo radi planine in naravo, odpravili na planinski izlet na Lovrenška jezera. Ko smo z avtobusom prispeli na Roglo, smo se lotili malice. Pojedli smo sendvič in sladke prigrizke, pa tudi kakšno jabolko in celo korenček. Sledil je naš pohod. Po poti smo občudovali prečudovit razgled, pomahali smo Uršlji gori, ki smo jo usvojili na prejšnjem izletu. Na poti do jezer smo opazovali naravo in ugotavljali, da je že prava jesen. Videli smo veliko različnih gob, celo kakšen jurček nas je presenetil. Listavci, čeprav jih je bilo malo, pa so se že važili v

vseh mogočih barvah. Ko smo prišli do Lovrenških jezer, smo se najprej nagledali lepote jezer, nato pa smo se povzpeli na stolp. Z višine so nas Lovrenška jezera še bolj očarala. Nadaljevali smo pot do koč na Pesku. Tam smo se spočili in pojedli še zadnje sendviče. Polni lepih vtisov in prijetno utrujeni smo se odpeljali domov. Komaj že čakamo naslednji planinski pohod.

JEZIKOVNA EKSKURZIJA V LONDON ZA DEVETOŠOLCE

Zaja Postružnik, 9. b

Tudi mi, generacija 2014, smo dočakali ekskurzijo, ki smo jo dolgo in nestrpno pričakovali.

V torek, 4. oktobra 2022, smo se odpravili v London. Spremljali so nas učitelji Vida Lačen, Ksenija Kovačič Žižek, Vojko Jurgec in turistični vodnik iz agencije LTA, Željko Šalabalija. Vsi smo se ob 2. uri zbrali na parkirišču pod gradom, zdaj že ustaljeno destinacijo pred začetkom vsakega izleta. Polni pričakovanj smo se z dvonadstropnim avtobusom odpeljali v Benetke. Vožnja je

potekala brez kakršnih koli težav. Malo pred pol sedmo smo prispeli na letališče Marco Polo. Še malo zaspali smo hitro iz avtobusa pobrali kovčke, da bi se pot čimprej nadaljevala. Na letališču smo opravili varnostne preglede in nato ob 10.00 poleteli proti Londonu. Za veliko večino sošolcev je bil to prvi polet z letalom. Vožnja je trajala približno dve uri, čeprav smo zaradi premika ure na londonski čas prispeli v eni uri. Najprej smo se odpravili na vlak, ki nas je odpeljal do hotela Premier Inn v East Croydonu. V hotelu smo odložili kovčke in iz njih vzeli nujno potrebne stvari za pohod po osrčju Londona. Tako se je začel naš prvi potep po Londonu.

Po ulicah metropole smo se sprehodili do največje in najstarejše trgovine igrač na svetu – Hamleys. Tam smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga lahko izkoristili za nakupe. Tako smo iz trgovine odšli z veliko "pliskoti" in še več skrbi v smislu "Kako bomo vse to spravili v svoje kovčke?". V trgovini, ki ima sedem nadstropij, se najde kaj za vsakega. Ker smo bili že kar precej lačni, je sledila pot do Pizza Hut, kjer smo imeli zgodnjo večerjo. Pice so bile res odlične. S polnimi trebui smo se nato odpravili na eno največjih

londonskih znamenitosti, London Eye. Tam smo zelo uživali in posneli veliko fotografij. Vožnja je trajala približno pol ure. Sledil je sprehod po Londonu mimo Narodne galerije in kitajske četrti na Leicester Square, kjer smo lahko odšli v prodajalno M&M's in si sami napolnili vrečke z bonboni vseh barv. Eno glavnih prevoznih sredstev po Londonu je že prvi dan predstavljala podzemna železnica, ki je najboljši možen in ugoden način potovanja po Londonu. Z njo smo se odpeljali do postaje Victoria, nato pa z nadzemno železnico DLR do hotela, kjer smo razpakirali kovčke, se še malo podružili, poklepetali in nato odšli spat.

Drugi dan se je začel z obilnim angleškim zajtrkom, ki nas je napolnil z energijo za nov dan. Z vlakom smo se zopet odpeljali do postaje Victoria, kjer nas je že čakal naš angleški vodnik Rob, s katerim smo se odpravili po londonskih ulicah. Ta nam je v angleščini predstavil pomembnejše zgradbe, mimo katerih smo se sprehodili, glavna atrakcija pa je seveda bila Buckinghamska palača. Tam smo si ogledali menjavo straže. Sprehodili smo se tudi skozi park sv. Jamesa. Kasneje smo se odpravili v National Gallery, kjer smo si ogledali nekatere najpomembnejše

umetnine svetovno znanih slikarjev. Po ogledu galerije smo se sprehodili do Covent Gardna, kjer smo pojedli kosilo, nato se je Rob poslovil, mi pa smo odšli v Camden Town. Tam smo lahko kupili spominke za domov in si ogledali del Londona, ki se razlikuje od tradicionalnih londonskih ulic. Tam smo se tudi okrepčali v angleškem pubu. Sledil je ogled muzikala Grease (po slovensko Briljantina), ki je bil zares nepozaben. Polni vtisov smo zaključili dan in se s podzemno železnico zapeljali do hotela.

Jutro tretjega dne je potekalo kot po navadi, torej najprej zajtrk in sprehod do vlaka. Naša prva postaja je bil prirodoslovni muzej Natural History Museum, kjer smo si lahko ogledali veliko različnih eksponatov, za nalogo pa smo imeli poiskati štiri točno določene in z njimi narediti »selfije« ter jih objaviti v ekipi London v MS Teams. Žal je naše raziskovanje prekinil varnostni alarm za evakuacijo, tako da smo morali muzej zapustiti predčasno, a je nekaterim vseeno uspelo videti veliko. Sledil je obisk znanstvenega muzeja oz. Science Museum, kjer so na svoj račun prišli tehniki, matematiki in fiziki. Od tam smo se odpravili po eni izmed bogatejših sosesk Londona do Albertovega spomenika blizu Royal Albert Hall, ki ga je kraljica Viktorija dala postaviti v čast svojemu možu. Tam je bil čas še za eno »gasilsko fotko«. Odhiteli smo do nogometnega stadiona nogometnega kluba Chelsea, ki je bil najzanimivejši za oboževalce nogometa. Tam so imeli le-ti možnost za nakup raznih skodelic, majic in drugega, seveda vse v znamenju kluba. Naš dan še zdaleč ni bil končan; odšli smo namreč še v muzej voščenih lutk, Madame Tussauds. Tam smo se lahko fotografirali z znanimi in pomembnimi osebami, kot so igralci iz filma James Bond, pevke in pevci svetovnega kova, športniki, liki iz risank in nenazadnje tudi člani kraljeve družine ter se ob tem

zelo zabavali. Ogledali smo si tudi 4D film o junakih Avengers. Nato je prišla na vrsto prava poslastica za ljubitelje Harryja Potterja, to je postaja devet in tri četrtine. Tam smo se lahko fotografirali ob znameniti steni in si kupili spominke iz sveta Harryja Potterja. Sledil je pohod čez Tower Bridge in seveda že tradicionalno fotografiranje za fotografijo, ki bo celo šolsko leto krasila namizje računalnika v angleški učilnici. Bili smo res veseli, ko smo ugotovili, da smo prva skupina izletnikov iz naše šole, ki je doživela in videla dvig mostu na Tower Bridgu. Ustavili smo se ob Shakespearovem gledališču ter se čez Milenijski most sprehodili do Katedrale sv. Pavla. Na koncu smo pojedli še »zadnjo večerjo« v Burger Kingu in tako se je naš predzadnji dan zaključil s pakiranjem kovčkov. (Mimogrede, hvala vsem učiteljem za pomoč pri tako imenovani »prostorski stiski« naših kovčkov. ☺)

Naše zadnje jutro ni potekalo nič kaj drugače kot po navadi, le da smo vse kovčke premestili v eno sobo in odšli še na naše zadnje pohajkovanje po Londonu. Najprej smo se odpravili do Greenwicha. Tam se, kot ste že verjetno slišali, Zemlja deli na dve polobli – zahodno in vzhodno. Vsak od nas se je tako fotografiral na greenwiškem poldnevniku – z eno nogo na vzhodni in z drugo na zahodni polobli. Ob poldnevniku stoji kraljevi observatorij, okrog pa park vreden ogleda. Na Greenwichu smo si privoščili še kosilo in že smo bili na ladjici, ki nas je po Temzi peljala mimo večine znamenitosti, ki smo si jih v preteklih dneh že ogledali; tokrat pa smo jih videli tudi iz druge perspektive.

Žal ura v Londonu teče veliko hitreje in nastopil je čas slovesa. Odšli smo v hotel, vzeli kovčke, se odpravili do naše postaje in še zadnjič z vlakom odhiteli do letališča. Zadnji dan je bil nadvse razburljiv, saj smo potovali s petimi različnimi prevoznimi sredstvi: podzemno železnico, ladjo,

letalom, avtobusom in nadzemnim vlakom. Čeravno je bil let prestavljen za 30 minut, smo ostali veseli in dobre volje, saj smo imeli nepozabno ekskurzijo, ki nam bo za vedno ostala v spominu. Letalo nas je pripeljalo nazaj na letališče Marco Polo, kjer nas je že čakal avtobus za pot proti domu. Domov smo prišli v soboto okoli 3. ure zjutraj. Pričakali so nas starši, ki so nas tako morali o dogodivščinah iz Londona poslušati še dolgo v noč.

Zahvaljujemo se agenciji LTA za izvrstno organizacijo in njihovem predstavniku Željku ter vsem že prejemljenim učiteljem spremljevalcem. Hvala seveda tudi Olgici, naši šoli, da nam nudi možnost za udeležbo na tej jezikovni ekskurziji.

Pa še zadnja misel ... Vsa leta osnovne šole v učilnici številka 15 z zanimanjem opazuješ slike prejšnjih generacij, ki so izlet v London že doživele. Izkušnje in doživetja z nami že vrsto let delijo učitelji, ki so generacije pred nami spremljali. Vsa ta leta si ustvarjaš pričakovanja in komaj čakaš, da se odpraviš na ta nepozaben izlet s svojimi sošolci. Nato napoči čas, ko sam postaneš del te zgodbe, te nove izkušnje, ki je čudovita, a zagotovo prehitro mine. Ostane pa polno lepih spominov, ustvarjenih skupaj s sošolci. Ti nepozabni trenutki v Londonu so nas za vedno povezali in nam bodo ostali v lepem spominu – tudi po juniju 2023, ko bomo odšli vsak svojo pot.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Lea Krajnc, 8. a

V četrtek, 13. oktobra 2022, smo imeli učenci od šestega do devetega razreda kulturni dan. Osmošolci smo ga preživeli na jezikovni ekskurziji v Londonu, drugi učenci pa so se ta dan odpravili v Mestni kino Ptuj, kjer so si ogledali mladinsko

romantično komedijo *Gajin svet 2*. Film, ki traja 97 minut, govori o štirinajstletni Gaji, ki živi v ločeni družini in doživi vdor v osebni profil na družbenem omrežju. S svojo družino se odpravi na počitnice v Ankaran, kjer naleti na dramatične dogodke in njene počitnice se tako spremenijo v policijsko preiskavo. Na koncu ob pomoči najboljšega prijatelja Matica in s pomočjo policije uspešno rešijo lastnika bara pred izsiljevalci.

Po ogledu filma je sledil pogovor o filmu in delavnica o nevarnostih na spletu, ki jo je izvedla ga. Zala Bricej iz Zavoda Vsak, Safe.si.

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE V DOMU UPOKOJENCEV PTUJ

Zaja Postružnik, 9. b

V četrtek, 13. oktobra 2022, smo se Olgicarji odpravili na zdaj že tradicionalno druženje s starostniki v Dom upokojencev Ptuj. Tako smo jim pričarali nasmeha na obrazih in v njih ponovno prebudili mladost. Pripravili smo jim manjšo kulturno prireditev. Recitirali smo pesmi iz Prvih korakov, naše pesniške zbir-

ke. Zapeli smo jim tudi dve pesmi in zaigrali na flavto. Na koncu pa se je zaslišala še harmonika z znamenito Golico. Skupaj smo se tudi posladkali s kostanji, ki so nam jih spekli v domu. Na Olgici z veliko žlico zajemamo priložnost, ki nam je ponujena, saj smo šola sredi mesta. Tako imamo priložnost obiskati veliko ustanov, s katerimi z veseljem sodelujemo. Ena od teh je tudi Dom upokojencev na Ptuj. Vedno so veseli, ko jih obiščemo in se skupaj poveselimo. Temu pravimo medgeneracijsko druženje, ki se jih čez leto zvrsti ogromno. Za tak odziv na naše pobude k sodelovanju se zahvaljujemo seveda tudi celotnemu osebju doma. Najlepši trenutki pa so takrat, ko vidiš, da lahko s tako malimi pozornostmi osrečiš ljudi.

PLAVALNI TEČAJ ZA DRUGOŠOLCE

Timotej in Tiana Mlakar, 8. b

V tednu od 10. do 14. oktobra 2022 so se naši drugošolci v Termah Ptuj udeležili plavalnega tečaja, ki je bil za učence organiziran v sklopu nadstandarnega programa osnovne šole.

Učenci so se vsakodnevno na dve uri plavanja po pouku odpravili peš do ptujskih Term, kjer so zanje poskrbeli strokovno usposobljeni plavalni učitelji Plavalnega kluba Terme Ptuj. V sklopu tega tečaja so učenci spoznali zakonitosti vode in osnovne plavalne tehnike. Učili so se novih spretnosti in premagovanja ovir. Po končani dejavnosti so ponovno pešali nazaj do šole. Vsi učenci so v plavalnih veščinah napredovali. Po zaključenem tečaju so povedali, da so v vodnih aktivnostih zelo uživali.

JEZIKOVNA EKSURZIJA V LONDON ZA OSMOŠOLCE

Ula Čeh, Tiana in Timotej Mlakar, Eva Ritonja ter Staša Kovačič, 8. b

Tudi mi, učenci 8. razreda, smo končno dočakali ekskurzijo v London, ki smo jo res zelo dolgo in nestrpno pričakovali. V torek, 11. oktobra 2022, smo se v zgodnjih jutranjih urah zbrali na parkirišču pod gradom, kjer so nas že čakali učitelj Vojko Jurgec in učiteljica Ksenija Kovačič Žižek, ki sta prisotna na vseh ekskurzijah v London, pridružili pa sta se jim še gospa knjižničarka, Alenka Kandrič, ter svetovalna delavka, Mateja Simonič. Naš vodič je bil gospod Željko Šalabalija iz agencije LTA. Učenci smo se poslovili od svojih staršev in začeli našo pot z dvonadstropnim avtobusom. Vsi smo bili polni pričakovanj. Nekateri smo bili še precej utrujeni, zato smo kar hitro zaspali.

li. Približno štiri ure je trajala naša vožnja z avtobusom, vključno s postankom v Italiji, kjer smo lahko pomalicali. Ob približno 7. uri zjutraj smo prispeli na letališče Marco Polo v Benetkah, kjer smo naprej šli skozi vse varnostne preglede in skenerje, nato pa smo poleteli proti Londonu. Za vse tiste, ki so prvič potovali z letalom, je bila to še posebej zanimiva izkušnja. Let je bil prijeten in brez turbulenc, trajal pa je eno uro in 45 min. Ker pa smo vmes preleteli v drug časovni pas, smo po londonskem času tja prispeli okrog 11. ure. Na letališču Gatwick v Londonu nam je gospod Željko podal še najpomembnejše informacije, nato pa smo se z vlakom odpeljali do hotela Premier Inn v East Croydonu. Svojo prtljago smo pustili v eni izmed hotelskih sob in iz kovčkov vzeli le najbolj nujne stvari, ki smo jih potrebovali pri ogledu Londona. Naša prva točka ogleda je bila najstarejša in največja trgovina igračk na svetu Hamleys, kjer smo imeli nekaj časa, ki smo ga lahko izkoristili za raziskovanje in nakupovanje. Ker gre za trgovino z igračami, je bilo res težko priti iz nje, ne da bi kaj kupili. Pa čeravno zgolj enega 'pliškota', saj si bili res vsi tako »luštni«, po vrhu vsega pa je bila velika izbira, tako da nismo vedeli, katerega bi izbrali. Iz trgovine smo nekateri prišli s polnimi vrečkami. Ker smo bili že

kar precej lačni, smo se odpravili na zgodnjo večerjo v Pizza Hut. Pice so bile odlične, na voljo pa smo imeli tudi veliko dodatkov, kot so solata, čips, razne omake itd. Tudi različnih pijač ni manjkalo, zato smo se po večerji s polnimi trebui odpravili do ene izmen največjih londonskih znamenitosti, to je London Eye. Vsak oddelek je šel v svojo kapsulo z dvema učiteljema. Vožnja je trajala približno 40 minut. Razgled s kolesa je bil čudovit, zato je nastalo ogromno fotografij in posnetkov. Sledil je sprehod po Londonu mimo Narodne galerije in skozi kitajsko četrt na Leicester Square, kjer smo zavili v prodajalno M&M's in si napolnili lončke z najrazličnejšimi M&M bomboni, ki so bili zelo okusni. Nasproti je bila še Lego trgovina, v kateri smo lahko videli zelo zanimive strukture sestavljene iz lego kock. Z podzemno železnico smo se odpeljali do postaje Victoria, nato pa z navadnim vlakom do hotela, kjer smo pred spanjem še razpakirali kovčke ter malo poklepetali.

Po nadvse zanimivem, poučnem in dolgem prvem dnevu smo se naslednji dan z veseljem zbudili in se pripravili na nove dogodivščine drugega dne. Za dodatno energijo smo si postregli še z obilnim angleškim zajtrkom in že smo pred hotelom čakali na boljše informacije, kaj vse bomo počeli. Od hotela smo

se peš odpravili do vlaka, ki je bil le nekaj minut stran in se odpeljali do postaje Victoria, saj smo se namreč namenili ogledat Buckinghamsko palačo. Še prej smo spoznali našega angleškega vodiča, gospoda Roba, ki nam je delal družbo skoraj ves dan in nam podrobno razložil stvari, ki so nas zanimale. Ko smo z gospodom Robom prišli do palače, nam je najprej povedal nekaj o sami zgodovini zgradbe, razložil pa nam je tudi pomen kraljeve in britanske zastave. Nato nas je čakalo nekaj prav posebnega, saj smo si imeli možnost ogledati menjavo straže. Stražarji so oblečeni v rdeča oblačila in imajo zanimive črne klobuke iz medvedjega krzna. Po končani menjavi, smo se sprehodili po parku sv. Jamesa, kjer smo lahko videli tudi veliko veveric. Izvedeli smo, da jih Angleži ne marajo preveč, saj gre za sive veverice, ki so številčno prekosile angleške rdeče veverice. Bob nam je povedal, da se v eni od londonskih restavracij dobi celo veveričja pita. Na poti do galerije smo se večkrat ustavili in gospod Rob nam je vsakič povedal nekaj zanimivosti, ki jih nismo vedeli. Ob prihodu v Narodno galerijo smo dobili nalogo narediti »selfije« s tremi svetovno znanimi osebnostmi in jih objaviti v naši ekipi v MS Teams. Sledil je sprehod do parlamenta in Big Bena, nato pa obisk Camden Towna, kjer

smo imeli še nekaj časa za nakup spominkov. Sledila je večerja v pravem angleškem pubu, nato pa nas je čakal še najbolj vznemirljiv del tega dne – muzikal Grease. Zgodba govori o dveh srednješolcih, ki se zaljubita na plaži, a se na žalost morata kaj kmalu posloviti. Vse se pa obrne, ko se v zadnjem letniku srednje šole naenkrat znajdetta kot sošolca. Zgodbo popestrita odlična glasba in ples. Angleški obiskovalci so bučen aplavz namenili dvema zvezdnikoma, ki igrata v muzikalu, in sicer Jasonu Donovanu in Petru Andreju. Po končanem muzikalu smo se precej pozno utrujeni vrnili do hotela. Jutro tretjega dne se je začelo z okusnim zajtrkom, nato pa smo se odpravili do prve točke tega dne, in sicer do Natural History Museum, to je do prirodoslovnega muzeja. Učitelji so nam spet dali naloge, za katere smo imeli dve uri časa, da jih rešimo. Muzej je ogromen in ogled je bil za nas res bogata izkušnja. Sledil je ogled znanstvenega muzeja (tj. Science Museum), ki je nekoliko manjši, zato smo tam preživeli manj časa. Videli smo lahko, kako deluje človeško telo, kakšne gospodinjske aparate so uporabljali v preteklosti. Zanimiv je bil tudi oddelek z letali. Sledil je sprehod do Albertovega spomenika pri Royal Albert Hallu, nato pa smo se s podzemno železnico odpravili do stadiona Stamford Bridge, kjer igra nogometni klub Chelsea. Naša pot se je nadaljevala v še en muzej, in sicer v muzej voščenih lutk Madame Tussauds. Tam smo se lahko fotografirali s številnimi še živečimi in umrlimi znanimi osebnostmi, tudi s preminilo kraljico Elizabeto II. Od tam smo se odpravili do verjetno najbolj znanega mostu na svetu, Tower Bridge, ki je zares izjemen, nato pa mimo Shakespearjevega gledališča čez Milenijski most do katedrale sv. Pavla. Tokrat nas je čakala večerja v Burger Kingu, po raziskovanju trga Leicester pa smo se odpravili nazaj v hotel.

Dogodivščine, ki smo jih doživeli v prečudovitem Londonu, so se počasi začele iztekati. Zadnji dan smo preživeli zelo pestro, saj smo po zajtrku svojo prtljago odnesli v eno izmed hotelskih sob, nato pa smo se, tako kot vse ostale dni, ob 9.15 zbrali pred hotelom in odšli do podzemne železnice, s katero smo se peljali do poslovnega središča v Londonu, Canary Wharf, kjer smo videli moderno arhitekturo – visoke in lepe poslovne zgradbe. V Londonu je veliko zelenih površin in ena takih je tudi Greenwiški park, ki je ena največjih zelenih površin v JV Londonu in eden izmed kraljevih londonskih parkov. V tem parku se na vrhu hriba bohota znameniti astronomski observatorij, skozi katerega teče ničelni poldnevnik, ki ga poznamo kot greenwiški poldnevnik. Tam smo se fotografirali, in sicer tako, da smo z eno nogo stali na vzhodni zemeljski polobli, z drugo pa na zahodni. Ogledali pa smo si tudi spomenik generala Wolfa, ki stoji na lepi razgledni točki. Seveda smo, kot že večkrat v preteklih dneh, naredili skupinsko fotografijo. Pot nas je nato vodila do ladje na kopnem, to je ladja Cutty Sark, v kateri je danes muzej. Po kosilu smo se odpravili na ladjico, ki nas je popeljala po reki Temzi, od koder smo ponovno videli znamenitosti Londona, kot sta npr. Big Ben in Tower Bridge, še z druge perspektive. Na poti do hotela, kjer smo imeli prtljago, smo se že počasi poslavljali od veličastnega Londona. Po prevzemu prtljage smo se s podzemno železnico odpravili do letališča Gatwick. Čakal nas je »check-in« in carinski pregled, nato pa smo počakali naš povratni let v Benetke.

Bye bye, London. You really are amazing!

Naš polet se je zaključil na letališču Marco Polo, kjer nas je pričakal avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v Slovenijo. Polni doživetij in kar precej utrujeni smo nekateri na avtobu-

su zaspali. Ura je odbila približno tri zjutraj, ko je avtobus zavil na parkirišče pod gradom, kjer so nas pričakali naši starši.

Po tej nepozabni ekskurziji bi se radi zahvalili učiteljema Vojku Jurgecu in Kseniji Kovačič Žižek ter spremljevalkama Mateji Simonič in Alenki Kandrič. Posebna zahvala gre tudi našemu izjemnemu vodiču Željku Šalabaliji, konec koncev pa tudi našim staršem, ki so nam to ekskurzijo omogočili.

8. REDNA SEJA OTROŠKEGA MESTNEGA SVETA MO PTUJ

Zaja Postružnik, 9. b

V sredo, 19. oktobra 2022, je v veliki sejni sobi na Magistratu na Ptuj potekala 8. redna seja Otroškega mestnega sveta Mestne občine Ptuj. Seje smo se udeležile štiri učenke, predstavnice Olgice, Nina Hodnik, Hana Kmetec, Alja Sedič in Zaja Postružnik. Udeležili so se je tudi predstavniki drugih ptujskih osnovnih šol.

Najprej nas je pozdravila in nagovorila županja, ga. Nuška Gajšek, nato pa še letošnja mini županja, Zoja Stater. Vsi zbrani smo pregledali zapisnik 7. seje, kasneje pa nam je županja predstavila projekt: Ptuj – otrokom prijazno Unicefovo mesto. V mestu že zdaj skrbijo za urejenost otroških in športnih igrišč ter zelenic, za varnost otrok in varne šolske poti, spodbujajo in omogočajo sodelovanje najmlajših občanov ter

skrbijo za zagovornišvo in zaščito pravic vseh otrok. Seveda smo, kot na vsaki seji do sedaj, tudi sami predstavniki šol lahko podali svoje predloge in pobude. Tako se je začela aktivna debata o samem mestu, varnih točkah in ali so le-te v zadostni meri predstavljene otrokom.

Govorili smo o Tednu otroka v letu 2022 in tudi tukaj smo lahko podali želje ter predloge za naslednje šolsko leto. Večina se nas je strinjala, da je aktivnosti dovolj in potekajo skladno s pričakovanji. Sprejeli smo sklep, da v tednu otroka ne poteka ustno ali pisno ocenjevanje znanja. Odprli smo tudi temo o prostorih, kjer bi se mladostniki na Ptuj v prostem času lahko družili. Povedali smo, da največkrat zahajamo v McDonald's, saj na Ptuj nimamo primerne oz. mladim privlačnega mesta, kjer bi se lahko družili. V primeru, da imamo kakršenkoli predlog oz. vprašanje, ki se tiče mladih, lahko pišemo naši županji na mail: otrociptuja@ptuj.si in odgovorila nam bo v najkrajšem možnem času.

Ob koncu seje smo se predstavniki šol posladkali s piškoti in čokolado ter polni novih informacij zapustili Mestno hišo. Vse povedano na seji bomo predstavnice seveda predale naprej, našim sošolcem.

TOM POTUJE, OTROKE OBISKUJE

Šolski novinarji

V letošnjem šolskem letu se Olgičarji na razrednih urah in v okviru šolskega parlamenta veliko pogovarjamo o krepitvi duševnega zdravja. V mesecu oktobru 2022 smo se zato

priključili akciji *TOM telefon potuje, otroke obiskuje*, v okviru katere po vseh slovenskih regijah potuje nahrbtnik Tom telefona. Na naši šoli je gostoval od 18. do 25. oktobra 2022. V nahrbtniku, ki smo ga postavili na vidno mesto v šoli, se je nahajal informativni material za izvedbo delavnice in zvezek, v katerega smo vsi razredi (od 4. do 9.) zapisali, kako mi razumemo slogan Tom telefona »Odgovor je pogovor«, pri čemer smo bili zelo iznajdljivi in kreativni. Učenci smo anonimno napisali vprašanja/dileme/misli, o katerih ne moremo ali si ne upamo spregovoriti z odraslimi. Le-te smo poslali na sedež Tom telefona, kjer jih bodo njihovi svetovalci skrbno prebrali. Na delavnicah omenjene akcije smo učenci spoznali pomen pogovora in bili seznanjeni s Tom telefonom (116 111) kot enem izmed virov pomoči, kadar se znajdemo v stiski, imamo vprašanje ali potrebujemo pogovor.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Šolski novinarji

V sredo, 26. oktobra 2022, so imeli učenci od 1. do 3. razreda drugi športni dan v tem šolskem letu. Preživeli so ga v Lokijevem doživljajskem parku, ki nosi ime po zgodbi naših učenk, Tise Julije Golob in Gaje Urek. Park pa premore tudi svojo maskoto, prav tako moj-

strovino Tise Julije. Na motoričnih napravah so se učenci preizkusili v ravnotežnostnih spretnostih na ravnotežni poti. Zatem so se lahko sprostili še na igralih.

Po prijetnem druženju na motoričnih igralih, so se učenci, ločeno po razredih, odpravili na ogled Policijske postaje Ptuj. Najprej jih je pozdravil in nagovoril načelnik postaje. Nato so jim policistke in policisti predstavili intervencijsko vozilo, motor, policijski avto z vso opremo, službene pse, konje, pisarne in celo zapor. Učenci so se po oddelkih preizkusili v igri Sestavimo sestavljaniko. Zmagovalec je prejel didaktično igro. Preden so se odpravili nazaj proti šoli, so jih policisti pogostili še s sokom in slanim prigrizkom. Učenci so bili nad policijsko postajo zelo navdušeni.

Športni dan jim je bil zelo všeč.

START UP NA OLGICI

Gaja Urek, Maja Magdič in Tisa Julija Golob, 8. a

V torek, 25. oktobra 2022, sta nas obiskali ga. Mirjana in ga. Tjaša iz Bistre Ptuj. Učencem, ki sodelujemo pri Podjetniškem izzivu za mlade, sta predstavili kako lahko razvijemo podjetniško idejo in kako so uspeli znani in uspešni inovatorji. V naših glavah so se nato razvile zelo dobre ideje, ki so lahko ključne tudi za našo prihodnost. Ob koncu prvega dne smo se razdelili še v štiri ekipe in se igrali igro Poslovni Activity. Naslednji dan smo se ob 8.10 zbrali pred šolo in se odpravili v Teh-

nološki park, v naše mednarodno znano podjetje Intera. V prostorih Intere nam je g. Peter Ladič predstavil s čim se pravzaprav ukvarjajo in kako dolgo že poslujejo. Ponudili so nam mandarine in pomarančni sok. Ogledali smo si celotno podjetje in njihove nove prostore. Bili smo v sobi v kateri imajo tobogan, po katerem smo se nato lahko tudi spustili. Po obisku smo se s prijetnimi vtisi in polni energije vrnili k pouku. Zadnji dan projektnega dela smo imeli v mali telovadnici ustvarjalne delavnice s predstavnicama Bistre Ptuj. Naredili smo Canvas – poslovni model našega produkta, nato pa smo si v računalniški učilnici ogledali kako se pripravi 'pitch' in kako očarati komisijo. Zavihali smo rokave in začeli pripravljati naše PowerPoint predstavitev in logotipe. Tako se je naš poslovni teden zaključil.

PRIREDITEV OB 80-LETNICI SMRTI REVOLUCIONARKE OLGE MEGLIČ

Šolski novinarji

V četrtek, 27. oktobra 2022, smo čas posvetili zelo pomembni osebnosti iz naše preteklosti, Olgi Meglič. Osebnosti, po kateri nosi ime naša šola. Ker letos, natančneje 4. novembra, preteka natanko 80 let od njene smrti, smo to okroglo obletnico počastili s prireditvijo pod naslovom "Dokler si svetloba, ne moreš umreti". Avtor te misli je Miha Klinar, partizanski pesnik, rojen leta 1922. Skozi prireditev smo veliko izvedeli o Olgi Meglič, o njenem kratkem, a za Slovence, predvsem Ptujčane in okoliške prebivalce, izredno bogatem in pomembnem življenju. Vsi ti podatki so se na zelo lep in slikovit način prepletali med revolucionarnimi pesmimi, ki so jih pod taktirko učitelja glasbene umetnosti izvedli pevci šolskega otroškega pevskega zbora in mladinske vokalne zasedbe. Utrip vojnih grozot in naših klenih narodnih herojev pa smo na nek način lahko začutili skozi čutne partizanske pesmi pesnikov Karla Destovnika Kajuha, Miha Klinarja in Mateja Bora. Kljub trdemu boju za preživetje, so naši narodni heroji našli čas tudi za pesem. Nekaj teh borbenih pesmi sta nam pričarala Timotej na harmoniki in Tiana na kitari.

S svojim obiskom nas je na prireditvi počastila in nagovorila gostja, gospa Branka Bezelj, predsednica Združenja borcev za vrednote NOB Ptuj. Olgičarji smo ponosni na Olgo Meglič in vse njene sopotnike v zgodovini, ki so nam priborili svobodo in mnogi zanj žrtvovali tudi svoja življenja! V nadaljevanju prireditve smo čas posvetili še prihajajočima praznikoma, dnevu spomina na mrtve in 31. oktobru – dnevu reformacije. V tem delu sta za glasbeno kulturni program poskrbeli Eva z igranjem pesmi Trije korenjaki na citre, Tinkara pa nas je prijetno presenetila z igranjem melodije Zemlja pleše na saksofon. S programom, ki je posvečen Olgi Meglič, so naši učenci še isti popoldan nastopili na prireditvi v Domu krajanov na Vičavi na Ptuj, ki prav tako nosi ime po naši revolucionarki.

OBISK MINORITSKEGA SAMOSTANA

Devetošolci

V ponedeljek, 7. novembra 2022, smo se učenci 9. a in 9. b odpravili na ogled Minoritskega samostana na Ptuj, ki ni samo kulturni spomenik državnega pomena, ampak skriva za svojimi zidovi dragocenosti, o katerih smo se mi v sklopu pismenstva in reformacije učili pri slovenščini. Pater Milan Kos nas je lepo sprejel v refektoriju ali »obednici« samostana in nam razložil, da so v preteklosti v tem prostoru duhovniki jedli, se pogovarjali, danes pa služi kot prostor za prireditve, koncerte in razstave (npr. Dobrote slovenskih kmetij). Izjemno zanimiv je strop s štukaturami in freskami, na katerem se v freskah zrcali zgodovina samostana. Najbolj zanimiv je bil ogled knjižnice. V njej so shranjene faksimile Dalmatinove in Gutenbergove Biblije, original Trubarjevega Novega testamenta iz leta 1557 idr. Naredili smo tudi sprehod po cerkvi in dvorišču, ki je prav tako prizorišče

prireditve in koncertov. Presenetilo nas je, da naše mesto skriva takšne dragocenosti in res bi bilo škoda, če ne bi izkoristili njihove bližine in jih vključili v naš pouk.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 8. IN 9. RAZREDA

Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

Osmošolci in devetošolci, še posebej slednji, smo vedno bližje odločitvi, v katere srednje šole se bomo vpisali. Zato smo si v torek, 8. novembra 2022, v sklopu tehniškega dne imeli možnost ogledati predstavitve ptujskih srednjih in poklicnih šol.

V šolskem atriju smo se zbrali ob 8.10 in se peš odpravili do našega cilja. Tam smo ostali ločeni po oddelkih, saj smo tako krožili po različnih šolah. 8. a razred smo imeli prvo predstavitev na Gimnaziji Ptuj. Ob prihodu so nas sprejeli dijaki in profesorji, nagovoril pa nas je tudi g. Boštjan Šeruga, ravnatelj. Dijaki so

za nas pripravili manjšo prireditev, s profesorji fizike pa smo si ogledali sončno pego. Sledil je voden ogled same šole. Po ogledu gimnazije smo se odpravili proti Strojni šoli, kjer so nam predstavili njihove učne programe in delavnice ter stroje za praktični pouk. Na Elektro in računalniški šoli so za nas pripravili delavnice, kjer smo preizkusili svoje znanje o elektriki, saj smo povezovali žice in jih priklapljali na sončno energijo, da so zasvetile žarnice. Nazadnje smo obiskali še srednjo šolo za ekonomijo, turizem in kmetijstvo. Tam so za nas v svoji posebni praktični učilnici pripravili topel čaj in piškote. Ob prigrizku smo si ogledali njihov reklamni posnetek na YouTube. Pripravili so nam res zanimivo predstavitev poklica ekonomski tehnik, na koncu pa smo rešili še zabavni kviz Kahoot, kjer smo preizkusili svoje znanje o logotipih. S strani profesorjev in dijakov smo bili pohvaljeni za predano delo in zbranost.

TEHNIŠKI DAN ZA BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR

Nuša Arnuš in Mina Mahorič, 7. a, Tai Cizerl, 7. b

V torek, 8. novembra 2022, je na naši šoli potekal tehniški dan za vse učence 1. in 2. ter učence od 6. do 9. razreda. Medtem ko so se osmo in devetošolci odpravili na predstavitev ptujskih srednjih šol v okviru poklicne orientacije, smo se drugi učenci lotili izdelave izdelkov za božično-novo-

letni bazar.

Šolski novinarji smo se podali na obisk vseh skupin, ki so pridno ustvarjale. Najprej smo obiskali prvošolce, ki so izdelovali božične smrečice iz papirja in kartona. Ko smo jih povprašali, kako težka se jim zdi ta naloga, so nam povedali, da je super, zabavna in čisto nič težka. V drugem razredu so izdelovali škatlice, ki izgledajo kot jelenčki in snežaki iz papirja. Njihov drugi izdelek so bili Božički iz papirja, tretji izdelek pa voščilnice. Še posebej so bili veseli, da lahko voščilo napišejo sami. Šestošolci so ustvarjali v kar treh skupinah, in sicer vsak oddelek zase. Izdelovali so aranžmaje iz storžev, sveč, cimeta, suhih pomaranč, lesa, semen in slanega testa. V drugih dveh skupinah so ustvarjali še adventne venčke ter obeske iz volne. Tudi oni so nam zaupali, da se imajo zelo lepo in da je delo ne samo zanimivo, ampak tudi zabavno.

Naši najstarejši ustvarjalci tega dne so bili sedmošolci, ki so prav tako ustvarjali po oddelkih. V 7. a so izdelovali voščilnice iz papirja, lesene Božičke in snežake ter steklene svečnike. V 7. b pa so se lotili izdelovanja božičnih skratkov iz volne. Nastali so v dveh različicah, in sicer manjši kot okraski za novoletno jelko ter večji kot božično-novoletna dekoracija.

Tudi letos je bil naš prvi ustvarjalni tehniški dan zelo uspešen, saj je nastalo veliko lepih izdelkov, ki smo jih nato uspešno ponudili na božično-novoletnem bazarju ob dnevu šole.

ZAKLJUČEK START UP-A NA OLGICI

Gaja Urek in Maja Magdič, 8. a

V sredo, 9. novembra 2022, smo na Olgici zaključili projekt Start up. Pripravili smo svoje »pitche« in predstavitve, nato pa smo se ob 13. uri zbrali pred učilnico 10. Tam nas je pričakala tričlanska komisija. V komisiji so bile ga. ravnateljica, Helena Ocvirk, učiteljica Mateja Simonič in ga. Lidija iz Bistre Ptuj. Iz Bistre je k nam prišla tudi ga. Tjaša. Na samem začetku so nas članice komisije nagovorile in nam povedale, kako bodo ocenjevale ter kakšni so njihovi kriteriji. S predstavitvami so začeli naši sedmošolci, ki so nam predstavili svoj produkt Zabavni sešalec. Njihova ideja je, kako popestriti opravljanje hišnih opravil. Ideja je komisijo navdušila, zato so bili učenci z njihove strani pohvaljeni. S predstavitvijo smo nadaljevali mi, 8. a, ki smo se predstavili z idejo o varni zapestnici. Po predstavitvi nam je komisija zastavila nekaj vprašanj.

Sledili so učenci 8. b s poslovno idejo o eko trgovini Zeko. 9. a pa so predstavili aplikacijo Zdrav.si, ki bi pomagala izpopolniti slovensko zdravstvo. Zadnji so svojo idejo, imenovano Ptuj TO-GO, predstavili 9. b. Na koncu so si prvo mesto delili učenci 9. razreda, saj so sodnike zelo navdušili. Na 3. mesto smo se ponosno uvrstili 8. a. Prejeli smo nagrade in se uvrstili naprej, in sicer bomo februarja v Šolskem centru Ptuj predstavili svoje projekte. Zaključili smo s skupinskim fotografiranjem. Za naju je bila to nepozabna izkušnja, s katero smo se vsi sodelujoči veliko naučili.

ŠOLA V NARAVI ZA TRETJEŠOLCE

Tretješolci

V ponedeljek, 14. novembra 2022, smo se tretješolci odpravili v šolo v naravi. Že dopoldne smo varno prispeli v CŠOD Murska Sobota. Najprej smo se namestili v

sobe, se okrepčali s kosilom, nato pa smo se z učitelji plavanja odpeljali na bazen v Radencih. Vsi smo uspešno prestali testiranje plavanja. Malo utrujeni smo se vrnili v dom, kjer nas je čakala večerja. Po večerji smo si privoščili sprehod po mestu, nato pa v svojih sobah malo poklepetali za lahko noč.

V torek smo nadaljevali s plavalnimi dogodivščinami. V plavanju smo zelo hitro napredovali. Tudi v popoldanskem času smo bili zelo aktivni. Spoznali smo prekmurske ljudske ples in ker smo imeli še veliko energije, smo prosti čas do večerje preživeli na športnem igrišču. Tretji dan plavalne šole smo bili že vsi plavalci. Nekateri smo zelo hitro napredovali in prešli v zahtevnejše skupine. Naš urnik je bil zelo natrpan s športnimi aktivnostmi, zato smo skrbeli tudi za zdravo prehrano. Popoldne smo se postavili v vlogo "master šefov" in pripravili tradicionalne prekmurske "perece".

Naša plavalna šola se je hitro bližala koncu. Uživali smo v plavalnih uspehih in raziskovali vodne površine Zdravilišča Radenci. Popoldan smo v čudovitem grajskem parku v Murski Soboti ustvarjali umetnine iz naravnih materialov. Dan smo zaključili s prireditvijo "Pokaži, kaj znaš", kjer smo odkrivali nove talente tretješolcev. Skupaj smo se še poveselili in zaplesali. Po vseh aktivnostih smo pripravili svoje kovčke za vrnitev domov, kamor smo se odpravili v petek.

NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Učenci I. VIO

Učenci od 1. do 3. razreda smo imeli v sklopu »Tradicionalnega slovenskega zajtrka« naravoslovni dan z naslovom »Zajtrk z mlekom – super dan«. Ob različnih terminih smo obiskali »Zabavno kmetijo« v Zgornji Hajdini. Ko smo z avtobusom prispeli na kmetijo, sta nas lastnika kmetije pri srčno pozdravila. Nato smo se razdelili v skupine in pričeli z delom. Gospa Mateja in gospod Miran sta nam pripravila zelo zanimive dejavnosti. Najprej smo si sami pripravili malico. Nadeli smo si predpasnike in pričeli z delom. Vsaka skupina je dobila svoj recept in pripravila mlečni namaz ali sadna nabodala. Ko smo končali, smo pognili mizo, na kateri so se znašli mlečni namazi, sadna nabodala, narezana zelenjava, kruh in krožniki ter jedilni pribor. Čakal nas je sladek mlečni namaz z medom, namaz s tuno in sardinami, z bučnim oljem in bučnicami ter sadni namaz iz banan in orehov. Komaj smo čakali, da poskusimo, kaj smo pripravili. Lastnika sta nam postregla še z domačim mlekom, čajem in sokom. Pojedina je bila slastna. Po okusnem obroku smo si ogledali kmetijo in živali. Na kmetiji živijo goske, race, svinje, krave, biki, telički, muce, ovce in še mogoče kakšna. Nekateri smo božali zajce, drugi smo luščili koruzo ali hranili živali s hrano, ki smo jo prinesli od doma. V eni izmed delavnic smo spoznali

tudi, kako nastane mleko in kaj vse lahko pripravimo iz njega.

Na »Zabavni kmetiji« je bilo res zabavno. Spoznali in videli smo veliko novega in koristnega. Upamo, da se tja še kdaj vrnemo.

DAN SPOMINA NA ŽRTVE PROMETNIH NESREČ

Šolski novinarji

V petek, 18. novembra 2022, smo na Olgici s prižigom svečke in minuto molka obeležili Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč, ki je letos potekal pod sloganom »Spominjajmo se, pomagajmo, ukrepajmo«. So pa tudi nekateri naši Olgičarji s svojimi točkami prispevali k obeležitvi tega dne na slavnostni prireditvi, ki je potekala v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj. Zaja Postružnik in Andraž Mršek sta ob virtuosni klavirski spremljavi Nyree Zore Gurnick recitirala ganljivi pesmi Njega ni! in Prometna nesreča, ki sta nastali pod peresom Naceta Kolarja. Emotivni glasbeni vložek je s svojim čudovitim glasom dodala Zaja Postružnik s pesmijo Boš znal naprej me ljubiti.

Slavnostna govorka, županja MO Ptuj Nuška Gajšek, je v svojem govoru poudarila: »Koliko je vredno življenje? Preprosto vprašanje, kajne? Pa je res? Je samoumevno? Ga lahko kupimo? Lahko kupimo spomine? Smeh. Solze. Objeme. Lahko kupimo občutke? Vrednost življenja nima prave mere. Nima cene. Nima menjalnega tečaja. Življenje je neprecenljivo. A tega se pogosto zavedamo takrat, ko ga več ni. Ko odide. Tiho. In za vedno. Slogan letošnjega dne se glasi »Spominjajmo se, pomagajmo si, ukrepajmo«. Da se nam ne bi bilo treba spominjati, pomagati žrtvam prometnih nesreč in svojcem umrlih, ukrepajmo. Ker lahko. Odločitve so naše. Sleherno življenje šteje. Zato naslednjič, preden sedete v svoje vozilo, preden spijete kozarec preveč ali preden napišete samo še tisti en kratki sms, preden pritisnete na gas, ker se vam tako zelo mudi, premislite ... Raje ustrnice namenite poljubom. Roke objemom. Noge plesu. In pogled ljubljenu. Čuvajmo drug drugega. Odvezto življenje nima popravne izpita.« Besede ge. županje naj bodo v opomin vsem udeleženi v prometu.

TRADICIONALNI SLO- VENSKI ZAJTRK IN NARAVOSLOVNI DAN

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

V petek, 18. novembra 2022, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda naravoslovni dan, ki smo ga preživeli v svojih matičnih učilnicah. Tako kot že vrsto preteklih let, je bil tudi letos tretji petek v novembru namenjen tradicionalnemu slovenskemu zajtrku, ki pa ga nismo imeli zgolj učenci od 6. do 9. razreda, ampak vsi učenci naše šole. Učenci smo se skupaj z razredniki pogovorili o tradicionalnem slovenskem zajtrku in pomenu zajtrka nasploh, o bontonu pri mizi, nato pa smo pripravili pogrinjke in uživali ob domačem kruhu, sloven-

skem maslu, medu, orehih, mleku ter jabolkah.

Po zajtrku smo začeli z različnimi dejavnostmi v okviru našega naravoslovnega dne. Učenci 6. razreda so se razdelili v dve skupini. Ena skupina je najprej obiskala Pekarno Ptuj, kjer so si ogledali, kako nastajajo številni pekovski izdelki. Po ogledu pekarnice so imeli zanimivo čebelarstvo delavnico, kjer so izvedli številne zanimivosti o čebelarstvu in pomenu čebel. Druga skupina je prav tako izvedla obe omenjeni dejavnosti, le v obratnem vrstnem redu.

Učenci 7. razreda so po zajtrku pričeli z delavnicami o empatiji in medsebojnih odnosih, ki sta jih vodila prostovoljca iz Centra Šteker. Po zanimivih delavnicah so se lotili še raziskovanja dveh tem, in sicer projekta "Hrana ni za tja v en dan" ter različnih odvisnosti.

Tudi učenci 8. razreda smo pričeli naravoslovni dan s pogovorom o projektu "Hrana ni za tja v en dan" in izdelali nekaj lepih plakatov, nato pa smo imeli delavnico z naslovom "Vpliv hrane in gibanja na telo", ki je potekala v veliki telovadnici.

Devetošolci so se udeležili delavnic o temeljnih postopkih oživljanja in uporabi avtomatskega defibrilatorja, po delavnici pa so si ogledali še film o zasvojenosti.

PLANINSKI POHOD PO JURČIČEVI POTI

Zarja Šuler, 4. b

V soboto, 19. novembra 2022, smo

se planinci Olgice odpravili po Jurčičevi poti. Začeli smo v Višnji Gori, kjer je šola, v katero je hodil Josip Jurčič. Nato smo nadaljevali po poti, po kateri je Josip hodil vsak dan v šolo. Dolga je celih 12 kilometrov. Če bi jaz vsak dan hodila v šolo po tej poti, bi bila zelo utrujena. Ne vem, kdaj bi delala domače naloge in se učila. Pot nam je bila zelo všeč, saj smo se zelo zabavali. Na poti smo videli tri krave in ogromnega deževnika. Šli smo tudi mimo table POZOR OBMOČJE MEDVEDOV, zato smo se trudili biti zelo tihi. Še sreča, da nismo nobenega srečali. Na koncu smo si v Muljavi ogledali Jurčičevo domačijo, ki je pravi etnografski muzej. Hiša ima slamnato streho, štiri sobe in črno kuhinjo. Sobice so bile zelo majhne. Postelje pa celo manjše od moje. Sklepam, da so živeli revno in skromno. Čeprav je bilo vreme hladno in megleno, smo se imeli super. Doživeli smo celo prve snežinke letos. Jupiii! Komaj čakamo naslednji pohod.

OGLED MUZIKALA »FIGAROVA SVATBA« NA II. GIMNAZIJI MARIBOR

Ema Ganzer, 7. a

Po dveh letih, ki sta bili zaznamovani z epidemijo, smo se v petek, 25. novembra 2022, nekateri učenci od 6. do 9. razreda ob 16.45 zbrali na parkirišču pod gradom, od koder smo se z avtobusom odpeljali proti II. gimnaziji Maribor, kjer se je ob 18. uri pričel muzikal »Figarova svatba« v izvedbi English Student Theatre.

Ko smo nekaj pred 18. uro prišli v dvorano, smo vsi nestrpno čakali, da se predstava začne. Muzikal, ki je komedija zmešnjav, je priredba Mozartove opere in temelji na komediji Pierra Beaumarchaisa. Dogaja se v 18. stoletju na dvoru grofa Almavive. Najprej spoznamo glavnega junaka Figara in njegovo zgodbo, prav tako pa izvemo več o začetku njegove brivske kariere. Grof Almaviva mu ponudi delo na dvoru, kjer ta spozna Suzano, spletično grofice Rozine. Figaro se zaljubi vanjo in se želi z njo tudi poročiti, a vmes pride grof, ki želi Suzano zapeljati. Figarova preteklost ga pripelje na sodišče, kjer odločajo o pogodbi, v kateri je Figaro obljubil svojo roko dvorni oskrbnici Marceline, v kolikor ji ne vrne denarja. Odločitev sodišča je

razveljavljena ob tem, ko odkrijejo, kdo so Figarovi starši. Figaro in Suzana se nato poročita, svatba pa doseže vrhunec z Wolfgangom Amadeusom Mozartom, ki pride na dvor. Ob ogledu muzikala je težko verjeti, da v njem igrajo in pojejo dijaki in ne profesionalni igralci, saj je izvedba vrhunska. Piko na i doda glasba, ki je mešanica klasike in moderne rock in pop glasbe. Med drugim navdušijo pesmi Magnifica, skupine Queen, Madonne, Cher, Falca in mnogih drugih glasbenih zvezdnikov. Se pa lahko Olgicarji pohvalimo, da letos v muzikalu sodelujejo kar trije naši nekdanji učenci, in sicer Emma Sartor ter Matija Papdi, ki sta del igralskega ansambla, in Matjaž Alič, ki skrbi za luči in osvetljavo. Na koncu smo igralce nagradili z bučnim aplavzom, pred odhodom domov pa smo se lahko z nekaterimi tudi slikali.

DAN ŠOLE „ČUJEŠ TI, NA PTUJU SI“

Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

Olgicarji smo nestrpno čakali dan, ko smo se svojim staršem lahko dokazali z izvirnimi nastopi, ki smo jih pripravili z našimi učitelji in učiteljicami. V torek, 29. novembra 2022, smo namreč na naši Olgici praznovali dan šole. Ob tem pomembnem dogodku smo pripravili veliko prireditev z naslovom "Čuješ ti, na Ptuj si!". Z glasbeno, plesno, igralsko, viteško, jezikovno ... obarvanimi točkami smo tako obiskovalce prireditve popeljali po našem čudovitem Ptuj.

Prireditev, ki se je odvijala v šolski telovadnici, se je pričela ob 17. uri s himno naše šole. V vlogi voditeljev – turistov so nastopili Gaja Urek, Maja Magdič, Ajda Rojs, Aljaž Alič in Kai Haunholter, ki so svoje vloge več kot odlično odigrali. Uradno

vlogo povezovalke je prevzela Ema Ganzer, ki je nagovorila vse prisotne, nato pa predala besedo gostom, in sicer najprej gospe ravnateljici, Heleni Ocvrk. Publiko sta nagovorili tudi županja Mestne občine Ptuj, Nuška Gajšek in ravnateljica pobratene šole Đuro Ester iz Koprivnice, Sanja Prelogović.

Oder so nato zavzeli "turisti", ki so si skupaj z obiskovalci ogledali reklamni posnetek o Ptuj. Učenci 7. b razreda so namreč pripravili odlično video predstavitev našega najstarejšega slovenskega mesta. Sledila je točka petošolcev, ki so se poimenovali Body rock in so se predstavili kot rokerji. Predstavili so nam Body percussion, kar pomeni, da so ob glasbi izvajali zvoke, kjer so telo uporabili za tolkalo. Na odru so jih zamenjali naši najmlajši učenci, ki obiskujejo CICI zbor. Zapeli so nam dve pesmi: "Sijaj, sijaj sončece" in "Oj, lepo je res na deželi". S pesmijo "Sladka kot med" se je pred-

stavil šolski bend Glasbene mašine s pevko Zajo Postružnik, sledilo pa je impresivno igranje klavirja naše Nyree Zore Gurnick, ki je predstavila del skladbe, s katero je letos na mednarodnem glasbenem tekmovanju v Salzburgu osvojila 1. mesto. Ker so naši turisti raziskovali Ptuj, so se virtualno odpravili na grad, kjer so se odvijale znamenite viteške igre. Četrtošolci so nam srednjeveški boj demonstrirali na zelo zanimiv način, saj so le-tega spremljali ritmični zvoki različnih tolkal, ki so prišli izpod spretnih rok učencev. Če še ne veste, imamo – zaradi nekdanjih ogromnih požarov – na Ptujju dva Florijanova kipa, eden je na obzidju ptujskega gradu. Ker pa je Florijan zavetnik gasilcev, so se s svojo točko predstavili tudi osmošolci, ki so prikazali delo gasilcev ob prihodu na požar. Da pa naši učenci obvladajo tudi nemščino, so nam prikazali skozi točko, kjer so se kot nemški turisti ob petju podali na izlet na Ptuj in obiskali ptujski grad. Raziskovanju gradu je sledila predstavitev Glasbene šole Karola Pahorja. Drugošolci so predstavili bodoče glasbenike, ki se učijo igranja inštrumentov v tej šoli. Otroški pevski zbor nas je nato s pesmijo "Deček in sonce" popeljal v toplejše dni, mladinski pevski zbor pa je s pesmijo "Želimo vam srečen božič" v nas prižgal iskrico hrepenenja, saj smo z eno nogo že v čarobnem prazničnem decembru. Zmagovalka letošnjega pevskega tekmovanja Otroci pojejo slovenske pesmi, Leila Bečirivić, nam je s plesalkami in pesmijo "Življenje je lepo" pričarala lep večer.

Naši štirje turisti so med svojim potepanjem po Ptujju obiskali tudi gledališče, kjer smo si z njimi lahko ogledali predstavo šestošolcev, kako v gostilni Ribič sprejemajo in strežejo turiste iz različnih držav, natančneje iz Hrvaške in Nemčije. Najmlajši Olgičarji so nam pripravili predstavo ob zvokih valčka, kjer so skozi ples zelo umetelno prika-

zali svoje plavalne spretnosti. Sedmošolke so nas razveselile z muzikalom Recept za torto, ki nas je ob ritmičnih vesele glasbe še posebej razvedril. Kot zadnji so svoje spretnosti predstavili tretješolci in prikazali kurentovanje na Ptujju. Tako so se predstavili kurenti, hudički, klovn in nas razveselili z več kot odličnimi akrobatskimi izvedbami.

Raziskovanje našega mesta se je tako zaključilo ob pogovoru "turistov", da se kmalu vrnejo na Ptuj, saj bo tukaj ves december potekala prava zimska pravljica. Ob zvokih pesmi "Lučke" izvajalcev BQL in Polkaholikov ter prihodu naših najmlajših učencev na oder smo tako čarobno zaključili naše potovanje po Ptujju.

Po končani prireditvi so se starši ustavili še na božičnem bazarju, kjer so si lahko ogledali dovršene praznične okraske nas učencev in si izbrali tistega, ki jim je bil najbolj všeč.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Šolski novinarji

V četrtek, 1. decembra 2022, so imeli učenci od 1. do 3. razreda kulturni dan. Odpravili so se v Maribor, kjer so si v Lutkovnem gledališču ogledali muzikal "Netopir Kazimir".

Zjutraj so se najprej zbrali v svojih učilnicah, kjer so se pogovorili o vsebini predstave in o bontonu v gledališču. Po malici so se odpravili na parkirišče pod gradom, kjer so

jih že čakali avtobusi, ki so jih odpeljali v Maribor.

Nestrpno so pričakovali, da bo ura odbila 10.30, ko se je predstava začela. Zgodba, ki jo je napisala Svetlana Makarovič, govori o malem netopirju Kazimirju, ki vsem nenehno postavlja vprašanja. Še posebej si ne zna razjasniti, kdo je v resnici on sam – ali je miš ali ptič. Miši mu pravijo, da ni miš, ker miši nimajo kril, ptiči pa, da je le navadna miš, ki leti. Razočaran in utrujen se nato odpravi domov in na poti uzre kip angela. Končno pride do spoznanja, da so netopirji mišji angeli.

Po koncu predstave so se učenci z avtobusom odpravili nazaj proti šoli, po poti pa se z navdušenjem pogovarjali o odličnem muzikalu.

SPOZNAVANJE POKLICA FARMACEVT

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

Letos imamo tudi mi, učenci 8. in 9. razreda, možnost za ogled različnih poklicev, saj je izbira poklica ena izmed zelo pomembnih odločitev v našem življenju. Vsak posameznik bi se tako naj lažje odločil, kaj želi postati v življenju. Pri tem nam pomagajo tudi učitelji, ki nam

poskušajo približati posamezne poklice tako, da nam omogočijo ogled željenega poklica tudi malo bližje.

V mesecu novembru in decembru 2022 smo imeli Olgicarji možnost ogleda naslednjih poklicev: frizer, športni trener, ekonomist/ekonomski tehnik, farmacevt/farmaceutski tehnik, kemik, vzgojitelj, psiholog, fizioterapevt, veterinar/veterinarski tehnik, zdravnik, fizioterapevt, arhitekt, slikar, modni oblikovale, policist/kriminalist, računalničar/programer, zobozdravnik/zobni tehnik ...

Nekaj učencev se nas je odločilo za ogled poklica farmacevt in farmacevtski tehnik, zato smo se skupaj z našo svetovalno delavko Matejo Simonič, 30. novembra 2022, odpravili na obisk v Lekarne Ptuj. Sprejela nas je prijazna in izkušena farmacevtka, ki nam je podrobno razložila njihov poklic: kako poteka njihov dan, pokazala nam je tudi prostore v lekarni, potek dela, pripomočke, ki jih vsakodnevno potrebujejo in jim omogočajo lažji potek dela, ter še veliko drugega, česar še morda nismo vedeli. Dobili smo tudi veliko zanimivih in pa predvsem pomembnih informacij v zvezi z šolo, torej kam moramo iti v srednjo šolo, če želimo postati farmacevti in podobno.

Res se moramo zahvaliti vsem, ki so nam omogočili ogled vseh omenjenih poklicev, saj smo izvedeli veliko novega in uporabnega. Nekateri smo se še bolj zagreli za posamezne poklice, drugi pa bodo morda še malo razmislili o svoji odločitvi. Prej ali slej se bo moral vsak od nas odločiti za nek poklic, saj časa več nimamo na pretek.

BOŽIČNO-NOVOLETNE DELAVNICE S STARŠI

Šolski novinarji

Da je to šolsko leto končno spet podobno tistim pred izbruhom epidemije, se kaže tudi v dejavnostih, ki omogočajo druženja več ljudi. V četrtek, 1. decembra 2022, smo tako po nekajletnem premoru v naši šolski jedilnici znova pripravili božično-novoletne ustvarjalne delavnice. Jedilnica je kar pokala po šivih, saj se je delavnic udeležila množica učencev in staršev, ki so ob pomoči naših učiteljic in učiteljev razširjenega programa pridno ustvarjali. Izdelovali so smreke iz kartonastih tulcev, darilne vrečke, božično novoletne čestitke in mnoge druge izdelke. Nastal je kup čudovitih izdelkov, ki imajo za naše učence še posebno vrednost, saj so jih ustvarili skupaj s svojimi starši ali starimi starši.

Odlično vzdušje, ki smo ga bili to popoldne deležni, je bilo krasen uvod v praznični december.

DAN INVALIDOV NA OLGICI

Eva Ritonja, 8. b

Po nekajletnem premoru smo na Olgici v petek, 2. decembra 2022, ponovno obeležili Mednarodni dan invalidov s posebno prireditvijo v veliki telovadnici. S kulturnim programom so nastopile učenke 6. in 9. razreda ter posebni gostje iz Osnovne šole dr. Ljudevita Pivka in Varstveno delovnega centra Sonček Ptuj. Vsi učenci in delavci šole smo tako lahko prisluhnili različnim zgodbam in pesmim, ki obravnavajo tematiko invalidnosti. Svoji avtorski pesmi sta nam prebrali tudi Mojca in Sabina iz društva Sonček Ptuj ter nam tako pokazali, da so invalidi, ne glede na vrsto ali stopnjo invalidnosti, zmožni aktivnega vključevanja v družbeno življenje. Dekleta iz OŠ Ljudevita Pivka pa so se nam predstavile z lutkovno predstavo o slepi muci Mici Nogavici, ki temelji na knjižni predlogi Vojke Havlas.

Naša šola s številnimi različnimi aktivnostmi spodbuja k strpnosti, spoštovanju in sprejemanju ljudi, ki so zaradi posebnih potreb velikokrat na žalost diskriminirani pri vključevanju v družbo. Ne smemo pozabiti, da invalidi predstavljajo najštevilčnejšo manjšino na svetu, saj jih po zadnjih podatkih prebiva na svetu okoli 1,3 milijarde, oziroma kar 15 % vsega svetovnega prebivalstva. Zato je še toliko bolj pomembno, da se osvešča tudi mlajše rodove o težavah invalidov in poznavanju ter spoštovanju "drugačnosti".

PRIŽIG LUČK

Eva Ritonja, 8. b

V petek, 2. decembra 2022, je na Ptujski mestni tržnici potekala prireditev Prižig lučk, na kateri smo nastopili tudi učenci naše šole. Skupaj z učenci drugih ptujskih šol smo zapeli dve pesmi, in sicer "The Little Drumer Boy" in "Za otroke".

Zbrali smo se ob 16.45 in naprej imeli prvo skupno tonsko vajo. Po vaji smo se zbrali v veliki dvorani, kjer so nas pogostili z mandarini, Frutabela ploščicami in različnimi sokovi. In že smo bili pripravljeni na "pravi" nastop, ki smo ga nestrpnost čakali. Na prireditvi smo pričarali posebno božično vzdušje – ne samo z našima pesmima, ampak tudi zato, ker smo bili skoraj vsi odeti v rdečo barvo. Skupaj z animatorjema – škratoma in županjo ter mini županjo smo nato odštevali, dokler se niso prižgale velike in veličastne novoletne lučke. Ko so zasvetile magične lučke, je mesto postalo resnično pravljico, zato sta škrtata pripravila kratek program za najmlajše pa za tudi malo starejše gledalce. Tega dne so odprli tudi naše drsališče, zato smo vsi veselo hiteli, da bi dobili še zadnje drsalke v veliki gneči. Lahko smo se drsali ali sprehajali po mestu, vendar je postajalo že temno, zato smo se morali počasi odpraviti proti domu.

MEDIMEDO

Gaja Urek in Maja Magdič, 8. a

V petek, 9. decembra 2022, so učence 2. in 3. razreda v okviru projekta Medimedo obiskali študentje medicine, ki so člani Društva študentov medicine Slovenije.

Projekt Medimedo je namenjen najmlajšim, z njim jim preko igre prikažejo obisk pri zdravniku, hkrati pa se otroci naučijo veliko novega o človeškem telesu in zdravem načinu življenja. Prav tako v okviru

tega projekta želijo otrokom pomagati, da premagajo strah pred zdravnikom in zdravniškimi pregledi. Otroci so s seboj v šolo prinesli svoje plišaste igračke in se tudi sami preizkusili v vlogi zdravnika, tako da so svoje plišaste igračke sami oskrbeli. V sklopu delavnice so tako obiskali čakalnico, ambulanto, operacijsko dvorano, rentgensko sobo, na koncu pa še lekarno. Učenci so nama zaupali, da je bilo super in da so zelo veseli, da so lahko pozdravili svoje "pliškote".

KORAK K SONČKU – PREDBOŽIČNO DRUŽENJE

Matjaž Habjanič, 8. a

V torek, 13. decembra 2022, smo se učenci od 6. do 9. razreda v času

dejavnosti Zmorem več odpravili v društvo Sonček, na obisk, druženje in okraševanje božičnega drevesa. Pripravili so nam zelo prijazen sprejem in nas pogostili s čajem ter različnimi sladkarijami. Ob prihodu smo poprijeli za delo, ki smo ga opravili v času obiska. Skupaj smo sestavljali dele za cevi, pripravljali okraske in skupaj z varovanci okrasili božično drevo. Med zanimivim opravilom smo se tudi pogovarjali in zabavali. Menim, da je ta obisk bil vsem učencem zelo všeč in verjamem, da se bomo ponovnega srečanja z veseljem udeležili!

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI ZA ŠESTOŠOLCE

Živa Grdiša in Hana Rojs, 6. a

V ponedeljek, 12. decembra 2022, smo se šestošolci odpravili v zimsko šolo v naravi. Ob 8. uri smo se zbrali na parkirišču pod gradom. Med vožnjo z avtobusom smo imeli postanek, da smo pojedli malico. Na cilj smo prispeli okoli 11. ure, nato smo se nastanili v sobe in odšli na odlično kosilo. Po kosilu smo si pripravili smučarsko opremo in se odpravili na smučišče. Tam smo preizkusili svoje smučarsko znanje in se glede na predznanje razvrstili v skupine. Po smučanju smo si v domu privoščili malico in nekaj prostega časa. Ob 18.30 smo se odpravili na večerjo, ki je bila prav

tako zelo okusna. Po večerji smo odšli na krajši pohod, kjer smo se kepali, igrali na snegu, gledali zvezdno nebo in se zabavali. Ob koncu dneva smo se pripravili na spanje in se prijetno utrujeni odpravili v posteljo.

Drugi dan smo začeli z obilnim zajtrkom, nadaljevali pa z odhodom na smučišče. Po smučanju smo prišli nazaj v dom, kjer smo najprej imeli kosilo. Naš dan se je nadaljeval s smuko. Ko smo zaključili s smučanjem, smo si ponovno privoščili malico, nato pa se sprehodili do stavbe, kjer smo imeli predavanje o varnosti na smučišču. Po prihodu v dom smo si ogledali nogometno tekmo, zatem pa se počasi odpravili spat.

V naslednji dan smo se na smučišče odpravili z nasmeški na obrazu in dobro voljo, saj nas je čakala triurna smuka. Po vrnitvi v dom je sledilo zaslužno kosilo in nato počitek. Ko smo si nabrali novih moči, smo se odpravili na krajši sprehod. Bili smo zelo kreativni, saj smo med potjo postavili čudovite snežake. Sledila je popoldanska malica, nato pa učna ura angleščine. Nastopil je čas za pripravo točk na zaključnem večeru. Po okusni večerji smo se odpravili na nočno smuko. Zvečer smo si nekateri ogledali nogometno tekmo, drugi pa se pripravljali na spanje.

Naš predzadnji dan smo ponovno pričeli z zajtrkom in se pripravili na smučanje. Na smučišču smo se najprej ogreli za smučarsko tekmovanje, ki je sledilo. Vsak od nas se je potrudil po svojih najboljših močeh in nestrpno smo čakali na rezultate. Odpra-

vili smo se na kosilo in malo počivali, nato pa si privoščili še kratko smuko. Po popoldanski malici so se pričeli nastopi skupin in končno smo dočakali tudi rezultate tekme. Prejeli smo tudi nagrade za tri najlepše pospravljene sobe.

Še prehitro je napočil dan, ko smo svojo prtljago pospravili, saj smo se odpravljali domov. Po zajtrku se zaradi slabega vremena žal nismo mogli več odpraviti na smuči. Namesto tega smo si ogledali slovenski film Košarkar naj bo. Po ogledu filma smo pojedli kosilo in do konca pospravili smučarsko opremo ter pripravili kovčke. Počasi smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal proti našemu Ptuj. Ko smo prispeli domov, smo z velikim veseljem pozdravili starše.

V šoli v naravi smo se imeli super!

MALA POZORNOST ZA VELIKO VESELJE

Ema Ganzer, 7. a

Olgičarji smo v letošnjem letu ponovno sodelovali pri projektu Mala

pozornost za veliko veselje, ki ga vodi ga. Ana Petrič iz Centra starejših Notranje Gorice.

Vključeni smo bili učenci od 1. pa vse do 9. razreda, seveda tisti, ki smo želeli izdelati voščilnico in s tem starostnikom polepsati praznike. Voščilnico smo najprej porisali, nanjo kaj prilepili, nato pa smo vanjo zapisali lepo misel, želje. Po želji smo lahko napisali tudi pismo, s katerim smo nekomu še posebej polepšali predbožični čas. Voščilnice smo lahko izdelali v šoli ali doma v prostem času. Voščilnice smo pisali na roko, pri pisanju smo bili pazljivi, da so črke dovolj velike in berljive. Pri izdelavi voščilnic smo želeli biti čim bolj unikatni. Izdelane voščilnice smo odposlali v Center starejših Notranje Gorice. Vsak od nas, upam, da bo s svojim izdelkom nekomu od starostnikov priklical nasmeš na obraz in toplino v srce.

POLICIST LEON SVETUJE

Ula Čeh, Timotej Mlakar, 8. b

V torek, 13. decembra 2022, so naše petošolce obiskali policisti s Policijske postaje Ptuj s prav posebnim namenom. V času pred božično-novoletnimi prazniki, ko je uporaba pirotehničnih sredstev pogostejša kot sicer, so želeli učence osvestiti o nevarnostih le-teh. Učence so opozorili na nepremišljeno, neprevidno in objestno uporabo ognjemetnih izdelkov, ki lahko povzročijo hude

telesne poškodbe. Pri neprevidni uporabi lahko pride tudi do požara ali druge materialne škode. Povedali so jim tudi, da pirotehnika onesnažuje okolje, pogosto vznemirja ljudi, predvsem pa nemočne živali. Svetovali so jim, naj pirotehnike ne uporabljajo, saj je uporaba, posest in prodaja petard prepovedana. Izjemoma se lahko uporabljajo le od 26. decembra do 1. januarja, kupujejo pa se lahko le v obdobju od 19. do 31. decembra. Opozorili so jih tudi, da teh izdelkov ne smemo uporabljati v bližini bolnišnic, naselij, zaprtih prostorih, avtobusih, vlakih in na površinah, na katerih potekajo javni shodi ter javne prireditve. Ob zaključku so učenci dobili delovni zvezek z naslovom Policist Leon svetuje.

PREDSTAVA „BOŽIČEK REŠI DAN“

Lutkarji Olgice

Lutkarji smo v mesecu decembru pripravili lutkovno predstavo Božiček reši dan. Oživelimo smo predmete, izdelali sceno in se preizkusili v pisanju scenarija. Zbirali smo ideje, skupaj načrtovali in ustvarjali. Nastalo je mini lutkovno gledališče. Priprave so potekale v RaP-u. Ker pa je bilo veliko dela, smo se večkrat dobili tudi pred poukom, saj smo želeli naš projekt končati v mesecu decembru.

Veseli smo bili, ker smo lahko na-

stopali za učence od 1. do 3. razreda. Bili so navdušeni nad predstavo in so nas nagradili z aplavzom ter pohvalami.

ANGLEŠKI PROJEKTNI DAN

Tiana Mlakar, 8. b

V sredo, 14. decembra 2022, smo se z učiteljema angleščine Vojkom Jurgecem in Ksenijo Kovačič Žižek nekateri učenci, ki smo na šolskem tekmovanju iz angleščine dosegli vidnejše rezultate, in tisti, ki imajo izdelan individualiziran program za nadarjene učence pri angleščini, odpravili na angleški projektni dan z naslovom *Oliver Twist in Festive Maribor*.

Naš projektni dan se je sicer začel že v začetku decembra, in sicer 6. in 13. decembra, ko smo pri dejavnosti Zmorem več dobili nalogo pripravi-

ti kratko predstavitev v angleščini o najrazličnejših temah, povezanih z običaji in praznovanjem v času božično-novoletnih praznikov. Vsak od nas je prvo uro poiskal podatke, pripravil besedilo in ga nato drugo uro predstavil.

V sredo, 14. decembra, pa smo se nato zjutraj ob 7.45 zbrali na parkirišču pod gradom, si razdelili malico in se z avtobusom odpravili proti Mariboru. Hitro smo prispeli v Narodni dom Maribor, kjer smo si ob 9. uri ogledali predstavo *Oliver Twist*, ki so jo pripravili člani igralskega ansambla American Drama Group Europe.

Predstava, ki je bila v angleščini, govori o revnem dečku Oliverju Twistu in prikazuje čas 19. stoletja, v katerem je živel pisatelj Charles Dickens. Igralci so predstavo popestrili tudi s petjem. Predstava nam je bila zelo všeč, saj je bila priredba tega zahtevnega Dickensovega dela primerna tudi za našo starost.

Po koncu predstave, okrog 11. ure, smo se odpravili na Glavni trg, kjer smo se razdelili v skupine. V začetku decembra je bil Maribor že odet v "praznična oblačila" in ena od atrakcij so bile praznične "foto točke". Vsaka skupina je dobila nalogo narediti skupinsko sliko pri vsaki od teh "foto točk" in jo objaviti v naši ekipi MS Teams. Skupina, ki je prva posnela vse slike in jih objavila, je zmagala in prejela posebno nagrado. To je letos uspelo ekipi devetošolk – Zaji, Klari, Niki, Nastji in Laj-

li. Seveda smo se tudi druge ekipe odlično odrezale in posnele nekaj krasnih fotografij ter na koncu prejele sladke nagrade.

Svoj dan smo zaključili z eno uro prostega časa v Evroparku in tam po želji tudi kaj pojedli ali kupili. Na angleškem projektnem dnevu smo se imeli res super, saj je bilo ne samo zabavno, ampak tudi poučno.

PTUJSKA PRAVLJICA 2022

Šolski novinarji

Tudi letos se je naše čudovito mesto Ptuj decembra odelo v praznično podobo, in sicer s prižigom luči 2. decembra. Ptujška pravljica, ki je sedaj tudi že tradicionalni dogodek v tem času, pa je potekala med 19. in 31. decembrom 2022. V tem času so lahko naši najmlajši in tudi starejši Ptujčani uživali v popoldanskih doživetjih za otroke. Tudi Olgica je mozaiku teh dogodkov dodala svoj košček, in sicer 21. decembra ob 17. uri, ko so se učenci naše šole predstavili z zanimivo lutkovno predstavo „Kapljica zlata“, ki govori o tem, da biti drugačen pomeni, da se ne bojiš biti to, kar si. Program so popestrili še pevci Otroškega pevskega zbora, ki so z božičnimi pesmimi pričarali čudovito praznično vzdušje. Obiskovalci pa so se lahko ustavili tudi na naši stojnici, kjer smo ponujali čudovite božično-novoletne izdelke, ki smo jih izdelali učenci naše šole.

ZADNJI ŠOLSKI DAN V LETU 2022 IN PRIREDITEV OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Gaja Urek, 8. a

Petek, 23. december, ki je bil zadnji šolski dan v koledarskem letu 2022 je bil precej razgiban. Učenci od 6. do 9. razreda smo imeli ta dan tehniški dan, katerega rdeča nit je bila Igriva arhitektura. Prvo šolsko uro smo se skupaj z učitelji ob pomoči PowerPoint predstavitev pogovarjali o pomenu arhitekture, prav tako pa smo spoznali kar nekaj zanimivosti o največjem slovenskem arhitektu Jožetu Plečniku in njegovih delih.

Po malici smo se odpravili v šolsko telovadnico, kjer smo si po dvehletnem premoru znova v živo ogledali prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Ob začetku prireditve smo seveda vsi vstali ob poslušanju slovenske himne, nato pa sta nam

Matija in Matjaž na zanimiv način ob pomoči nekaterih drugih nastopajočih učencev povedala, po čem vse je naša država znana in nam predstavila bistvo dneva samostojnosti in enotnosti. Živeti v tako lepi državi kot je Slovenija, je privilegij, ki bi se ga morali zavedati vsi Slovenci in na svojo državo moramo biti še posebej ponosni. Naš šolski bend Glasbene mašine je prireditev popestril z dvema slovenskima pesmima, na koncu pa nas je nagovorila še gospa ravnateljica, ki nam je vsem zaželela lepe praznike.

Ob koncu prireditve sta na oder stopili še predsednica in podpredsednica šolske skupnosti, Alja ter Hana, ki sta imeli prav posebno in pomembno nalogo, in sicer izvedli sta sprejem naših prvošolčkov v šolsko skupnost. Za prvošolčke sta pripravili nekaj zabavnih nalog, ki so jih le-ti odlično opravili. Ob koncu so za njima ponovili še posebno zaobljubo in tako postali polnopravni člani šolske skupnosti na Olgici. Za darilo so prejeli posebno potrdilo, šolsko priponko in slovensko zastavo.

Po koncu prireditve smo se vrnili v učilnice, kjer smo začeli z izdelovanjem naših arhitekturnih stvaritev. Nikakor pa ne smemo pozabiti na še eno zelo pomembno dejavnost tega dne. Naši devetošolci so namreč pripravili srečelov, kar je ta dan še posebej popestrilo. Srečke so šle kot za med in učenci smo navdušeno hiteli po svoje dobitke, ki smo jih nato ponosno kazali svojim sošolcem.

Seveda zadnji šolski dan v koledar-

skem letu ne bi bil pravi, če si ne bi pripravili razrednega rajanja, na katerem smo se ob poslušanju božičnih uspešnic zavrtili in se poveselili s svojimi sošolci. Ura je hitro odbila ena, ko smo se veseli in polni prazničnega vzdušja odpravili domov.

ŠOLA V NARAVI ZA PETOŠOLCE

Špela Vtič, 5. a

V ponedeljek, 9. januarja 2023, smo se zbrali na parkirišču pod gradom, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal do ČŠOD Fara. Pot je potekala tekoče, vse dokler nismo naleteli na zelo hudo prometno nesrečo. V gneči smo tako čakali skoraj eno uro. Da se ne bi dolgočasil, nam je voznik avtobusa prižgal televizijo. Ko smo prišli na cilj, nas je sprejel šef doma in nam predal vse pomembne informacije glede pravil. Nato smo se namestili v sobe. Oblekli smo posteljnino in se odpravili na kosilo. Za kosilo je bil ričet in čokoladni puding. Po obroku smo imeli pol ure počitka. Sledilo je lokostrelstvo. Nato smo si privoščili popoldansko malico in se odpravili v telovadnico, kjer smo igrali med dvema ognjema. Prijetno utrujeni smo odšli na večerjo, na ogromen hamburger. Po večerji smo se odpravili v telovadnico, kjer nas je učitelj naučil skupinski ples. Svoje znanje smo nato pokazali na tekmovanju, kjer smo tekmovali fantje proti dekletom. Ker ej bil dan pri koncu, smo se preoblekli v pižame in se odpravili spat. Naslednje jutro nas je učitelj zbudil že ob 7.15, saj smo

pred zajtrkom šli v telovadnico, kjer smo imeli jutranjo telovadbo. Jaz in dekleta iz moje sobe smo bile rediteljice. To pomeni, da smo pripravile in potem tudi pospravile mizo. Sledilo je urejanje sob za oceno. Nato smo se odpravili v adrenalinski park, kjer smo premagovali strah pred višino. Učitelj nam je predal vse pomembne informacije še preden smo prišli tja. Najprej si moral narediti tri kroge po malem poligonu, potem pa po velikem, če si seveda želel. Velik park je bil zelo zanimiv zaradi zanimivih ovir (npr. pajkova mreža, mreža ...). Lačni smo si privoščili dopoldansko malico. Nadaljevali smo z odhodom v gozd, kjer smo iskali skupino divjih živali. Tam smo imeli tudi poseben tek. Med drevesi je bila zvezana vrstica. S svojimi čutili smo se morali orientirati v prostoru. Ko smo se vrnili v dom, smo imeli kosilo, zatem smo šli na pohod mimo hrvaške meje. Mejni prehod se imenuje Petrina. Ob vrnitvi z meje, smo si privoščili večerjo in zaslužen počitek. Nato smo šli v učilnico, kjer smo predstavljali vas Fara. Naslednje jutro se je ponovno pričelo s telovadbo, zajtrkom, urejanjem sob in ocenjevanjem le-teh. Ta dopoldan smo se odpravili na pohod do slapa Nežice in razgledne točke Tisa. Slap Nežica je zelo poseben, saj naj bi dobil ime po punčki Neži, ki je peljala dva vola pod vodo. Tam naj bi se spotaknila in padla z voloma vred v vodo. Starši in sorodniki so jo iskali dolgo časa, o njej in volih pa ni bilo niti ne duha ne sluha. Čez nekaj časa so v vodi našli ovratnik za vola in punčkine lase. Legenda pravi, da naj bi našli celo kite. Odpravili smo se naprej do razgledne točke Tisa,

kjer zaradi megle nismo ničesar videli. Vrnili smo se v dom na kosilo, nakar smo vadili za točko Pokaži, kaj znaš. Do večerje smo zatem imeli čas za igranje. Predzadnji dan je potekal podobno kot dnevi pred tem. Zajtrku in počitku je sledil orientacijski tek. Razdelili smo se po skupinah. Vsaka skupina je imela svoje ime (npr. Lisice, Merjasci, Risi, Volkovi ...). Premaknili smo se do adrenalinskega parka, kjer smo preživeli veliko časa. Nato smo imeli vajo za Pokaži, kaj znaš. Po kosilu in počitku nas je v jedilnici pričakala neka gospa, ki nam je predala in prikazala vse informacije o pripravi kruha. Vsak je naredil svoj kos kruha v obliki psičkove glave. Po peki kruha smo se preselili v učilnico, kjer smo izdelovali vetrnice vse do večerje, kateri je sledil najpomembnejši del dneva. To so bili nastopi na Pokaži, kaj znaš (npr. Kekčeva pesem, smešnice in komedije, gimnastika, petje, balet). Po nastopih Pokaži, kaj znaš smo se odpravili v svoje sobe in se pripravili na spanje. V petek ni bilo jutranje telovadbe, ampak pakiranje. Ob 8.00 smo bili spakirani in smo šli na zajtrk. Po zajtrku smo še slekli posteljnino in odnesli svoje kovčke na avtobus. Ko smo se vsi zbrali, nas je šofer odpeljal do gradu Kostel, kjer smo dobili lunch paket z malico in kosilom. Ko smo pojedli malico, smo se z vodičko Tinkaro odpravili na grad, kjer smo si kupili spominke. Na gradu smo pojedli lunch paket, nato pa se odpravili proti avtobusu. Ob 16.30 smo prispeli na parkirišče pod gradom, kjer so nas pričakali starši. Tabor nam je bil zelo všeč. Naučili smo se, kako zanetiti ogenj v naravi.

NUŠA ARNUŠ – NADARJENA PEVKA IN PLAVALKA

Zala Merc, 7. b

V tem šolskem letu v zimski izdaji Olgica in mi ponovno nadaljujemo s predstavitev naših Olgičarjev, ki dosegajo lepe uspehe tudi izven šolskih zidov. Nuša Arnuš je zagotovo eden najbolj znanih obrazov na šoli, saj je našo šolo že večkrat zastopala na izboru Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo in med drugim leta 2020 dosegla 1. mesto v kategoriji učencev do 6. razreda. Na YouTube si lahko ogledate tudi tri njene videospote, in sicer za pesem Tja, Midva in priredbo pesmi Stand up. Prav tako je odlična plavalka s kupom medalj v plavanju in nazivom medobčinske prvakinja na 50 m prsno v letu 2022. Ker je teh dosežkov še veliko več, sem se odločila, da ji zastavim nekaj vprašanj.

Koliko si bila stara, ko si pričela peti? Te je za petje kdo posebej navdušil?

Že od malega zelo rada pojem, s solopetjem sem se začela ukvarjati pri štirih letih. Za petje me je najbolj navdušila moja družina, še posebej pa moji dve sestri (Nina in Naja Fridl), ki sta tudi sami zelo uspešni na pevskem področju.

Meniš, da bo petje ostalo zgolj tvoj hobi ali bi se z njim želela profesionalno ukvarjati?

Petje je moj hobi in tako tudi želim, da ostane, saj ne bi opravljala tega kot službo.

A imaš tremo, ko nastopaš pred velikim občinstvom?

Na začetku me je bilo vedno pred nastopom zelo strah, a sčasoma je ta trema popustila. Drugače pa imam večjo tremo nastopiti pred poznanimi ljudmi kot pred tistimi, ki jih ne poznam.

Kdo so tvoji pevski vzorniki?

Moja pevka vzornica je moja sestra Nina, ki ima svoj bend, in nastopa na porokah ter raznih prireditvah. Ampak to počne v prostem času, ko se ji ni treba ukvarjati s šolo.

Kako pogosto poješ in kako pogosto imaš vaje petja?

Pojem vsak dan, vaje petja pa imam enkrat na teden 40 minut. Zraven solopetja pa imam še trio.

Kaj bi izpostavila kot svoj največji pevski dosežek?

Bila sem že na veliko tekmovanjih in moj največji dosežek, bi rekla, da je zmaga na pevskem tekmovanju Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, katerega sem se letos ponovno udeležila.

Pela si tudi v zboru (npr. v muzikalu Poetovio). Raje poješ sama ali v zboru in zakaj?

Zelo rada pojem sama, še raje pa sem del muzikala, saj se tam veliko več dogaja kot le petje (zgodb). Kar pa se tiče zborov, mi niso preveč všeč.

Kakšni so tvoji načrti na področju glasbe?

Moji načrti so dokaj podrobni. Solopetje bom še naprej vadila in se udeleževala tekmovanj ter nastopov, ampak bom po srednji šoli, po vsej verjetnosti, s tem zaključila in se osredotočila na izobrazbo.

Kdaj pa se je pojavila tvoja ljubezen do plavanja?

Že od malih nog sem rada bila veliko v vodi. V Plavalni klub Terme Ptuj sem se uradno vpisala tudi pri približno štirih letih.

Kateri način plavanja ti je najljubši in pri katerem si najboljša?

Moja najljubša tehnika pri plavanju je hrbtno, takoj za tem pa prosto. Tukaj imam tudi najboljše rezultate.

Kje in kako pogosto treniraš? Imaš svojega trenerja ali trenerko?

Treniram trikrat na teden, in sicer pri Plavalnem klubu terme Ptuj, v katerega sem vpisana zdaj že deveto leto. Sem v tekmovalni skupini, katere trener je Berard Veršič.

Kateri je tvoj največji dosežek pri plavanju in kaj ti le-ta pomeni?

Eden mojih največjih dosežkov je, da sem bila medobčinska prvakinja, osvojila pa sem tudi že najvišja, torej 1., 2., in 3. mesta na drugih tekmovanjih. Letos načrtujem šest norm, udeležila se jih bom na državnem prvenstvu v plavanju, ki bo potekalo pri nas, v Sloveniji. Vsi moji dosežki mi pomenijo ogromno in zaradi njih še naprej pogumno treniram. Imaš pred tekmovanji tremo?

Ja, ampak je čisto drugače kot pri petju, saj je tukaj veliko stvari, ki lahko gredo narobe in sem diskvalificirana, pri petju pa imam tremo le zaradi gledalcev. A ko skočim v vodo, vse skrbi minejo.

Kakšni so tvoji načrti v plavanju?

Zadala sem si cilj, ki sem ga to leto izpolnila: da bi prišla na državno tekmovanje z normami. Sem pa si že ustvarila nov cilj, in to je, da bi prišla na stopničke. Da bi to izpolnila, se trudim po svojih najboljših močeh.

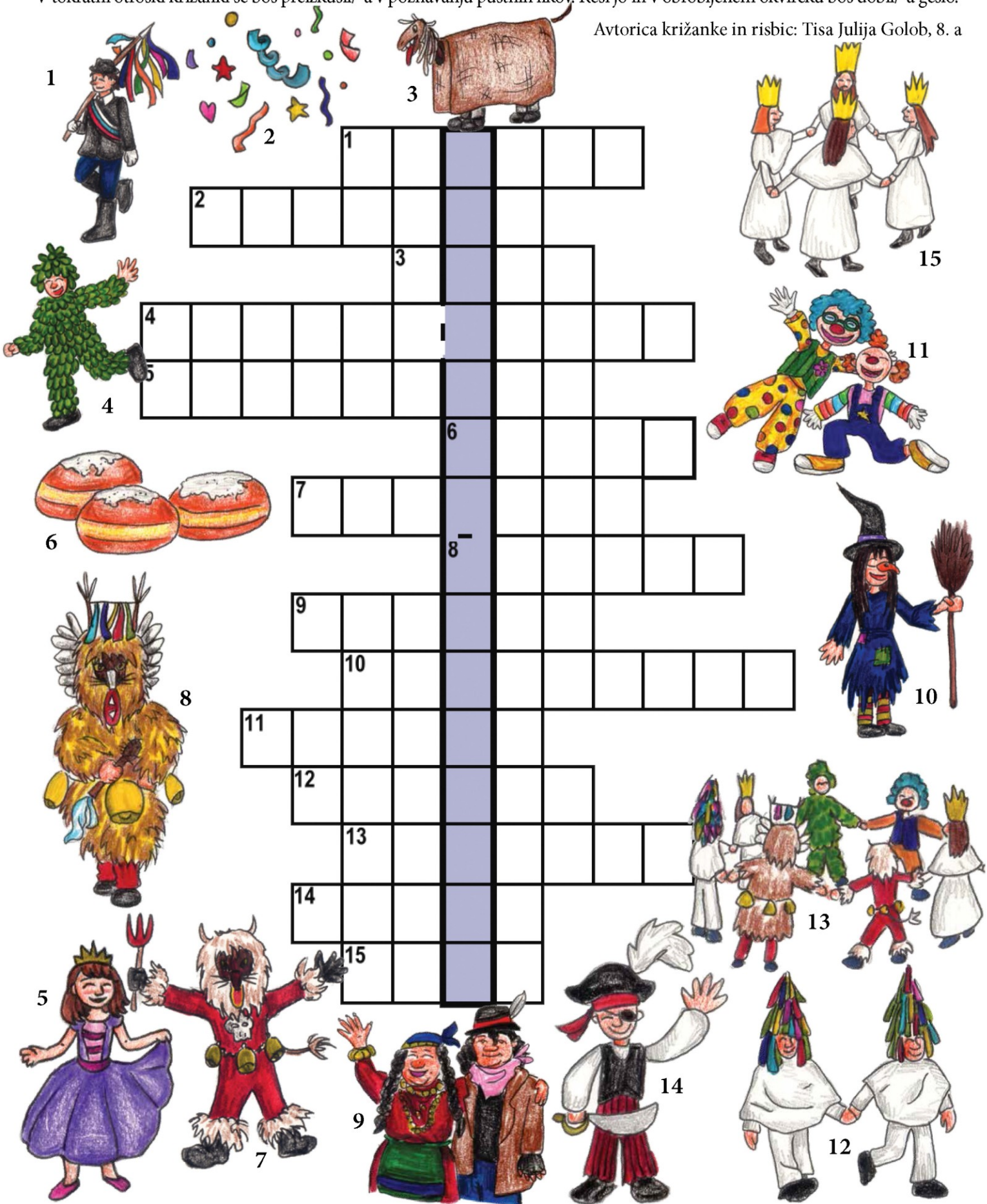
Nuša, zahvaljujem se ti za odgovore in ti želim veliko uspehov še naprej!

Tudi v tej številki smo za vas pripravili dve slikovni križanki. Najmlajši se lahko preizkusite v poznavanju pustnih likov, starejši učenci pa preverite poznavanje ptujskih znamenitosti.

OTROŠKA KRIŽANKA

V tokratni otroški križanki se boš preizkusil/-a v poznavanju pustnih likov. Reši jo in v obrobljenem okvirčku boš dobil/-a geslo.

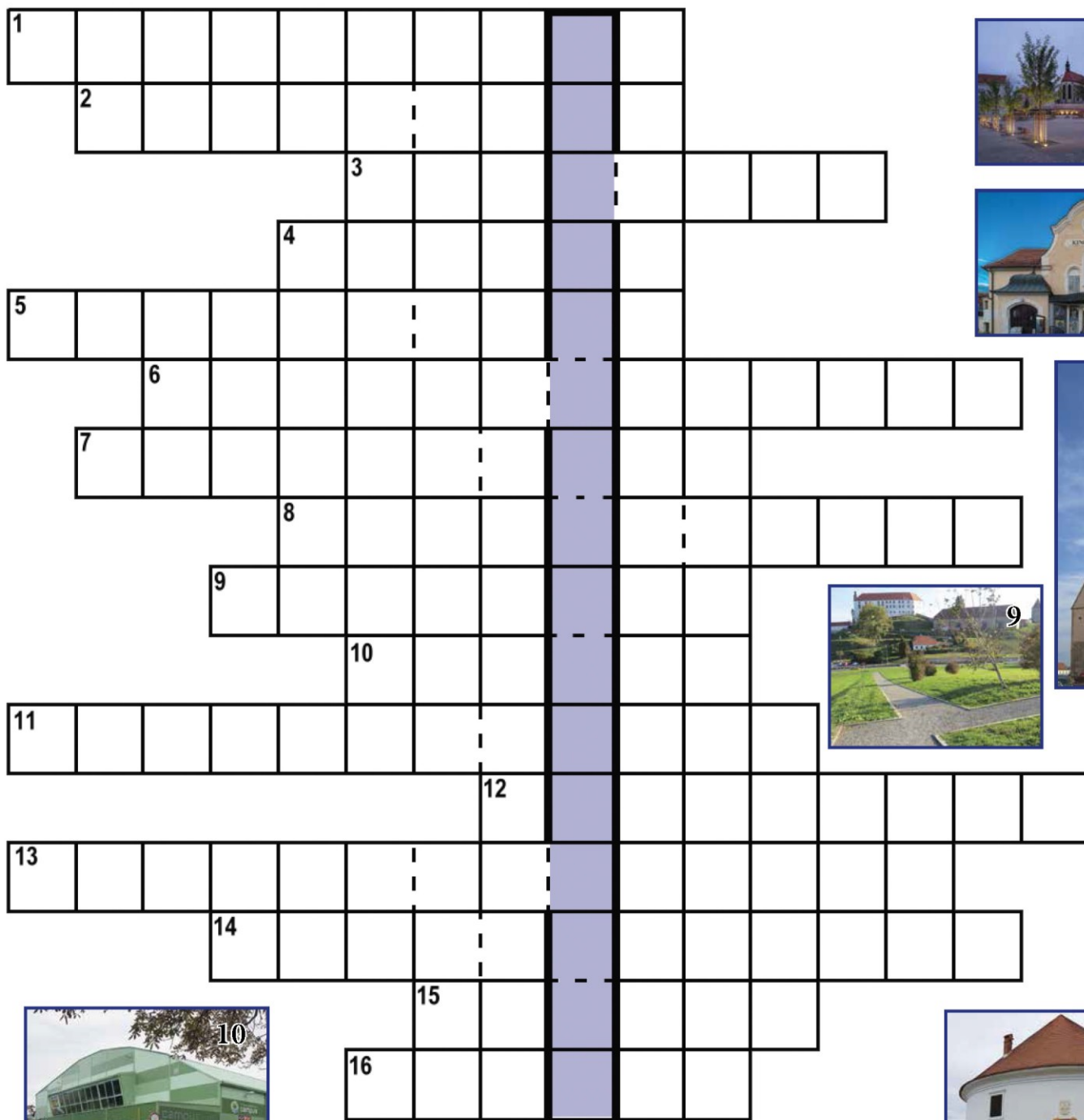
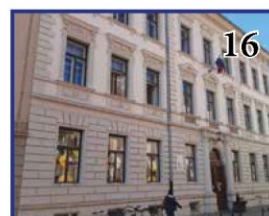
Avtorica križanke in risbic: Tisa Julija Golob, 8. a

MLADINSKA KRIŽANKA

Reši križanko in v obrobjenem okvirčku boš dobil/-a geslo.

Avtorica križanke: Gaja Urek, 8. a

FADS AND FASHION OF THE 90s

Oskar Hodnik, 9. b

In the 1990s, fads and fashion were a lot of different from the fads that are popular now. Grunge was a music style and a fashion choice. The music was defined by heavy guitarists. The music nowadays is mostly electronic. Tattoos and piercings were also a big trend. Both, tattoos and piercings, are still pretty popular among young people today. Hip-hop music became very popular in the 90s. It had its roots in the 70s, but it mostly became popular in the 90s. Artists like Tupac Shakur, NWA, Snoop Dogg and Biggie Smalls became very popular and they still are. There were also many different fashion trends, such as skate tees, bleached hair, chain wallets, Skechers, striped sweaters, bandanas and ripped jeans. Vests and overalls were also very popular back then. The iconic artists from the 90s are Nirvana, Snoop Dogg, Michael Jackson, Madonna, Tupac, Pearl Jam, Green Day and many more. Music was sold on cassettes, but they were soon replaced by CDs. People started using cell phones. A new technology for watching videos was also introduced - a DVD player. Overall, the 90s was a very interesting decade. The trends and fads were different, but also similar to the trends we have now.

slika Tjaša Krajnc in
Zara Rižnar, 6. a

EXPERIENCE ... BOSNIA

Lajla Poturović, 9. a

When someone mentions Bosnia, I think of the country where I was born and grew up in and a country I'm proud of. I think of tourist destinations such as the bridge in the city of Mostar, which was built in the 16th century and then demolished during the war; but luckily it was rebuilt and now it is on the UNESCO World Heritage Site. Another landmark is the city of Jajce, which is also a royal city from which the kings, whose castles are still located in that city, come from. There is the only natural waterfall in the center of the city and it is also on the UNESCO World Heritage Site. When I think of the sounds of Bosnia, I think of famous Bosnian music and dance known as Bosnian 'kolo', which has been developing for generations. You are not a true Bosnian if

you can't do the Bosnian 'kolo'. Bosnia is a country of good food. It is known for 'burek', 'čevapi', 'sarma', 'halva' and 'locum', which are just a few of Bosnian specialties. When I'm in Bosnia, I feel some kind of comfort. I know it sounds weird, but it's just some energy that makes me and other people feel welcome. Even though a lot of people in Bosnia don't have much money, people are still happy and smiling.

AN EMAIL ABOUT ME

Hana Rojs, 6. a

Hello! My name is Hana and my last name is Rojs. I am ten years old and I live in Ptuj, which is the oldest city in Slovenia. I go to primary school OŠ Olge Meglič. I'm in class 6. a and my class teacher is Urška Juričinec. I have blond hair and green eyes. I'm quite tall and I have good grades in school. I have one sister. Her name is Ajda. She's got ginger hair and green eyes. She's very smart and beautiful. She is twelve years old. My mom's name is Simona. She's got dark blond hair and green eyes. She is into cooking, baking and having fun with my family. My dad's name is Darko and he's also got green eyes and black hair. He's into football. I have one dog. Her name is Bella. Bella is very beautiful and I love her. She is white. She is very friendly and likes to spend time with me. I really like playing and practising handball, but I'm also good at playing the piano and singing. I'm not keen on dancing and math. I'm interested in skiing. I really like sports.

slika Lara Bezjak, 3. b

What about you? Have you got any brothers or sisters? What's your favorite color? What are you into? How do you go to school? What are you good at?

Please write soon.

Bye for now,
Hana

TWO SPECIAL PEOPLE IN MY LIFE

Neža Lah-Mršek, 6. a

Hello,

My name is Neža Lah-Mršek. I have some very special people in my life, and today I am going to introduce you to two of them. First, I will tell you about Živa. Živa is my best friend, my classmate, dance partner and so

on. Živa is eleven years old and she is turning twelve on 28th September 2023. She was born in 2011, just like me, which means that we are the same age. Živa is a sweet, nice and quiet girl, but she can also be really loud; that happens more often than you think. She has long light brown hair, blue eyes and she is of quite average height. I'm also just a bit taller than her, so I consider her short! Živa loves seafood, cats, dogs, dancing, and, of course, me! She isn't really into any other sports besides dancing, which most people don't even know. Next, I'm going to tell you about my cousin Andraž. He's my favourite cousin because the others can be a bit annoying sometimes. Andraž is very funny, smart and loud – very, very loud. He also has a cat, which I know and love; maybe even a little bit more than Andraž. Andraž turned fourteen on 29th December. He has short dark brown hair that's almost black. I also love to do his hair into braids, pigtails and so on. He's quite tall for his age, I would say. Anyways, so you get the point - he's a very good cousin. What about you? Have you got a best friend? Have you got any cousins?

NEW YEAR'S CELEBRATION

Eva Ritonja, 8. b

I will never forget this New Year's celebration, when my family and I celebrated the coming of 2023. We celebrated New Year at home and we also invited my grandma and grandpa. They were both very happy that we invited them, so they arrived quite quickly. They also brought some delicious food; snacks, cheese, bacon, bread and a lot of other food, too. But most importantly, they brought a large bottle of sparkling champagne. We were so glad and happy to see them after so long. We missed them so much. Our house is very big, so we invited my uncle, aunt and cousins, too. They were very happy when they arrived and they also brought many good things. When the whole family gathered, we started preparing the feast. We also turned on the TV and started listening to good Christmas and New Year's music. I was very happy to see my cousins after a long time. Since it was some time until midnight, we first helped our parents prepare everything, and then we played a lot of different games. It was funny and scary when my cousin almost broke his arm imitating a monkey, when we were playing pantomime. Thank god he was fine in the end. Midnight was approaching and we started gathering at the table. We brought all the goodies and drinks to the table. We watched TV, where they had a special New Year's Eve show. Midnight was getting closer and closer. We started counting down to the beginning of

New Year 2023. After that, we toasted with very good champagne and we started eating. It was an amazing start to the New Year. Then we went outside to watch some wonderful fireworks. It was amazing! Those fireworks were really beautiful and colorful.

I was very happy that I was able to spend this New Year with my loved ones. I hope that other New Years will be just as wonderful as this one was.

slika Lovro Zorec, 2. b

MY BLOG

Tina Majnik, 6. a

Hello! My name is Tina. I am 11 years old and this is my blog. I've got two special people in my life. Their names are Mojca Čeh and Zara Vidovič. Zara is in my class and Mojca trains volleyball with me. Zara is my friend and she is from Ptuj, Slovenia. She's got brown hair, brown eyes and she is tall. Zara likes cooking and she is friendly and nice. Zara helps me with all things and I know I can trust her and she won't tell anyone. She is good at English and mathematics. But she isn't very good at volleyball. Her favourite color is blue and her favourite series is 'Wednesday'.

My second special person in my life is Mojca. She's been my best friend for 6 months. Mojca is 12 years old and she is from Destrnik, Slovenia. She's got green eyes, blond hair and she is tall. She likes volleyball. Mojca is nice, smart, sporty and friendly. We meet at volleyball. She's good at volleyball and athletics. Her favourite song is 'Self-esteem', her favourite color is blue and her favourite food is pasta.

These are my two special people in my life. What about you? Have you any special people in your life?

V prvi polovici šolskega leta 2022/23 smo se Olgičarji udeležili številnih tekmovanj iz znanja, športnih tekmovanj, literarnih, likovnih in drugih natečajev. Ponujamo vam nekatere naše vidnejše uvrstitve.

V SREDIŠČU

Anastasiia Petrova, 9. a, je 12. novembra 2022 na državnem tekmovanju iz logike osvojila **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Anastasiji in njeni mentorici, ge. Urški Juričinec!

Luka Ribič, 2. a, je 26. novembra 2022 na državnem tekmovanju Matemčec osvojil **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Luku in njegovi mentorici, ge. Darji Brlek!

Nina Hodnik, 8. b, je 26. novembra 2022 na državnem tekmovanju Matemčec osvojila **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Nini in njeni mentorici, ge. Urški Juričinec!

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 8. razred (mentorja: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek)

22. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Matjaž Habjanič, 8. a

Matjažu želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 30. marca 2023.

Angleščina – 9. razred (mentorja: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek)

22. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Oskar Hodnik, 9. b

Oskarju želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 30. marca 2023.

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)

29. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Tiana Mlakar, 8. b, Oskar Hodnik, 9. b, Zaja Postružnik, 9. b, Alja Sedič, 9. b

Vsem štirim želimo obilo uspeha na regijskem tekmovanju!

Logika (mentorica: Urška Juričinec)

29. 9. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Pia Peršuh, 7. b

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Nace Kolar, 8. a, Nina Hodnik, 8. b, Tiana Mlakar, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a, Oskar Hodnik, 9. b, Alja Sedič, 9. b

22. 10. 2022 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Nace Kolar, 8. a, Tiana Mlakar, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a, Oskar Hodnik, 9. b

12. 11. 2022 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Nace Kolar, 8. a, Tiana Mlakar, 8. b, Oskar Hodnik, 9. b

Zlato priznanje: Anastasiia Petrova, 9. a

Matemčec (vodja tekmovanja: Vida Lačen)

11. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Blaž Alič, 1. a, Liam Bombek, 1. b, Valentina Ferk Žerak, 1. b, Leonora Ladič, 1. b, Luka Ribič, 2. a, Katarina Ladič, 3. b, Izak Dovšak, 4. a, Lejla Mlakar, 4. b, Bernard Ladič, 5. a, Dorina Bali, 5. b, Zara Vidovič, 6. a, Brin Svit Vuk, 6. c, Nuša Arnuš, 7. a, Brin Žnidarič, 7. b, Nace Kolar, 8. a, Nina Hodnik, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a

26. 11. 2022 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Dorina Bali, 5. b, Bernard Ladič, 5. a, Anastasiia Petrova, 9. a

Zlato priznanje: Luka Ribič, 2. a, Nina Hodnik, 8. b

Nemščina – 9. razred (mentorica: Tonja Kolar)

17. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Tiana Mlakar, 8. b

Tiani želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 23. marca 2023.

Razvedrilna matematika (mentorica: Urška Juričinec)

30. 11. 2022 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Nina Hodnik, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a

Nini in Anastasiji želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 25. februarja 2023

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Jesenski kros (mentor: Tomaž Zobec)

4. 10. 2022 – medobčinsko tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

5. razred: Klemen Kelnerič, 5. a, 8. mesto, Nika Čeh, 5. b, 10. mesto

6. razred: Kai Haunholter, 6. c, 3. mesto, Jure Šajteg, 6. a, 7. mesto

8. razred: Clea Haunholter, 8. a, 3. mesto

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Člani ekipe (starejši učenci): Zen Fenos, 8. a, Nace Kolar, 8. a, Matija Kostanjevec, 8. a, Rok Koštomaj, 8. a, Blaž Kustor, 8. a, Lan Ozvald, 8. a, Tian Gabrovec, 8. b, Grega Markež, 8. b, Patrik Desku, 9. a, Lan Milošič, 9. a, Fabian Pšajd, 9. a, Oskar Hodnik, 9. b, Jure Janžekovič, 9. b

20. 10. 2022 – medobčinsko – starejši učenci: 1. mesto v predtekmovanju

26. 11. 2022 – medobčinsko – starejši učenci: 4. mesto

Nogomet (mentor: Tomaž Zobec)

Člani ekipe (starejši učenci): Tian Gabrovec, 8. b, Alem Alagić, 9. a, Lan Milošič, 9. a, Teo Potočnik, 9. a, Fabian Pšajd, 9. a, Arlind Krasniqi, 9. b, Taj Sledič, 9. b, Teo Vidovič, 9. b

8. 11. 2022 – medobčinsko tekmovanje – starejši učenci: 3. mesto (v predtekmovanju)

Odbojka (mentorica: Tjaša Zajšek)

Članice ekipe (starejše učenke): Tina Majnik, 6. a, Neja Fladung, 6. c, Uliana Drach, 7. b, Zoja Čebulj, 8. a, Nina Hodnik, 8. b, Zoja Travnika Preac, 8. b, Kaja Predika, 9. b

16. 11. 2022 – medobčinsko tekmovanje – starejše učenke: 2. mesto (v predtekmovanju)

NATEČAJI

Tudi v preteklem šolskem letu smo se udeležili prireditve **Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo** v organizaciji Radia Tednik Ptuj. Na finalu prireditve, ki je potekala 18. avgusta 2022, na dvorišču Minoritskega samostana, smo imeli

med finalisti šol Podravja, Savinjskega, Zasavskega in celotne Primorske tudi mi svojo predstavniko. Našo šolo je v mlajši kategoriji zastopala Leila Bečirovič, 5. b, ki se je predstavila s pesmijo *Srajca* skupine Papir. Leila je s svojim odličnim nastopom prepričala žirijo v sestavi Nuše Derenda, Domna Kumra in Tinkare Fortuna ter za nagrado prejela snemanje samostojne pesmi. Iskrene čestitke Leili!

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo v organizaciji Radia Tednik Ptuj pa se nadaljuje tudi v tem šolskem letu. Na četrtfinalu prireditve, ki je potekala 11. januarja 2023, na OŠ Mladika, smo ponovno imeli tudi mi svoje predstavnice. Našo šolo je v mlajši kategoriji zastopala Livija Sartor, 4. a, ki se je predstavila s pesmijo *Vsak je sam* Alenke Godec in se uvrstila v polfinale. V starejši kategoriji pa sta nas zastopali Nuša Arnuš, 7. a, ki se je predstavila s pesmijo *Vanilija* Maje Keuc, in Hana Kmetec, 7. b, ki je zapela *1000 let* dua Maraaya. Kljub odličnemu nastopu obeh pevk, se lahko v polfinale uvrsti zgolj ena predstavnik z vsake šole, kar je uspelo Nuši. Iskrene čestitke Liviji in Nuši, ki jima želimo obilo uspeha v polfinalu!

Na likovnem natečaju LIONS, Distrikt 129, Slovenija z naslovom **Plakat miru** se je Tisa Julija Golob, 8. a, s svojim plakatom uvrstila med 21 finalistov v državi. Čestitke Tisi Juliji in njeni mentorici, ge. Doroteji Širovnik.

OD ZAČETKA DO KONCA

Emma Ganzer, 7. a

Vse se enkrat začne.
Vsaka zgodba ima svoj začetek.
Vsaka ljubezen se enkrat prične,
zdrži pa vsaka pač ne.

Njuna zgodba pričela se je,
na lep poletni dan,
ko končno zavedala se je,
da čuti nekaj zanj.

Ko zaljubljen si, ne veš kaj delaš.
Tudi ona ni.
V njegovo smer gledaš,
brez da se zavešaš,
to vedo že vsi.

Skupaj začela sta ustvarjati spomine,
v upanju, da ljubezen nikoli ne mine.
Proti njima bili so vsi,
a s tem sta se morala sprijazniti,
saj publika vča
ih nastopajoče preglasi.

Ločili so ju dnevi,
ko skupaj nista bila.
Zanjo on vreden bil je zlata,
a v upanju, da ne mine,
več nista bila oba.

slika Neja Lozinšek, 6. c

Ko srečata se spet,
ne gleda je več enako.
Kot da minilo je pet let,
zdaj gleda drugo vsako.

V njegovo smer pogleda,
on jo opazi, a brez iskric v očeh.
Okrog njiju prava je zmeda,
ona skriva svojo žalost,
na obraz nadene si nasmeh.

Rada ga imela bo zmeraj,
tudi če zanj ni tako.
Njuni dnevi zdijo se kot včeraj ...
... a tistih dni nikoli več ne bo.

JESENSKI ČUDEŽ

Lea Skledar in Nia Zilič, 6. b

Jesen je res lep čas,
saj listi padajo med nas.
Ko kostanj z drevesa prileti,
vsa vas po njem diši.

V gozdu ježek veselo se igra,
tudi veverica k njemu priskaklja.
Medved utrujeno brunda in godrnja,
za zimsko spanje si pripravlja tla.

Jeseni v gozdovih rastejo gobe –
če nabereimo strupene,
lahko gre kaj zelo narobe.
Pisano listje kot odeja prekrije tla,
po njem se veselo podi mlada družina.

slika Mia Varnica Predikaka, 5. a

JAKOVA ZGODBA

Tiana in Timotej Mlakar, 9. b

Jaka je prav zanimiv deček. Trenutno hodi v 9. razred osnovne šole. Njegova zgodba se začne v začetku poletnih počitnic, ko zaključi 8. razred. V družini so se odločili, da bodo tokrat poletne počitnice izkoristili za potovanje po Evropi. Jaka se je tega neizmerno razveselil, saj so se na pot odpravili že dva tedna pred zaključkom šolskega leta. Obe nem pa mu je bilo tudi malo hudo, saj je vedel, da dolgo časa ne bo videl svojih prijateljev, še posebej bo pogrešal najboljšega prijatelja Jureta. Odločili so se, da bodo svojo pot začeli v Italiji na letališču Marco Polo. Njihova prva postojanka bo Nemčija, bodo pa čim več leteli z letali. V Nemčiji so šli obiskat Evropa-Park. Z najetim avtomobilom so se namestili peljati od letališča v Stuttgartu do Rusta.

Peljali so se po avtocesti, ko je tovrnjak pred njimi nenadoma tako močno zavrl, da se je prevrnil po obeh voznih pasovih. Jaka in njegovi so se zaleteli vanj, za njimi pa je trčilo še več avtomobilov.

Jaka se je čez dva dni zbudil v bolnišnici. Seveda ni vedel, kaj se dogaja niti kje je. Pogledal je po svojem telesu in zgroženo opazil, da je brez roke. Pristopil je zdravnik, ki mu je pojasnil, da sta tudi njegova starša v bolnišnici in imata manjše poškodbe. Njemu pa je bilo potrebno odrezati roko, saj bi se v nasprotnem primeru njegovo telo okužilo in bi lahko celo umrl. Družinsko potovanje, ki so ga tako dolgo načrtovali in se je začelo z veliko mero navdušenja, se je naenkrat končalo. Ko so vsi skupaj nekoliko okrevali, so se odpravili domov. V naslednjih tednih se je Jaka učil, kako uporabljati in opravljati vsakodnevna opravila samo z desno roko.

Nastopil je dan, ko je Jaka moral ponovno v šolo. Bilo mu je zelo težko. Še posebej prvi šolski dan je bil za

Jaka zelo težek, saj so se vsi okrog njega vedli drugače, čeprav so trdili, da se ne. Šolski dnevi so minevali, ko je Jaka opazil, da se Jure za njegovim hrbtom norčuje iz njega. Tolažilo pa ga je to, da so mu drugi sošolci stali ob strani in ga podpirali. Minevali so tedni, Jure pa je bil vedno bolj nesramen in ga žalil. Za Jaka je bilo to obdobje zelo težko, a se je končno privadil in naučil živeti s svojo invalidnostjo.

Med prvomajskimi počitnicami se je Juretova družina odpravila na morje na Hrvaško. Peljali so skozi dolg predor, ko je naenkrat odpadel del zidu in padel na njihov avtomobil. Jure se je čez dva tedna prebudil v bolnišnici, kjer ga je ob bolniški postelji pričakal Jaka s svojimi starši. Jure je poskusil spregovoriti, vendar se ni mogel premikati. Lahko je le negibno ležal in razmišljal. Jaka mu je povedal, da ima srečo, da je preživel, saj zdravniki niso bili prepričani, da se bo zbudil. Jure ga je pogledal z žalostnimi očmi. Jaka je Juretu sporočil zelo žalostno novico, da njegovih staršev zdravniki niso uspeli rešiti. Je pa Jaka svoje starše prosil, če lahko skrbijo za Jureta, saj imajo izkušnje s tem, kako ravnati, ko nekdo naenkrat postane invalid. Na Juretovem obrazu so se zasvetlikale solze. Solze sreče ali solze žalosti. Morda kar obojega. Bilo mu je zelo težko zaradi staršev. Še zlasti zato, ker ni mogel povedati, kako zelo jih pogreša.

Minevali so tedni. Veliko krat sta prijatelja imela zdravniške preglede. Po treh mesecih so bili zdravniški prepričani, da se Juretovo stanje ne bo nikoli izboljšalo. Jure pa je bil kljub vsemu neizmerno hvaležen za vse, kar Jakova družina in zdravniki delajo zanj.

MINILA SO TRI LETA ...

Jaka je vsak dan pripovedoval Juretu, kako je biti v gimnaziji, katere predmete ima, kaj delajo. Minevali so dnevi ... Nekega dne pa se je zgodil čudež. Jaka je Juretu razlagal, kaj

se je dogajalo v šoli, Jure pa je naenkrat izgovoril: kul. Jaka ni vedel, kaj naj naredi, zato je poklical starše, oni pa zdravnika. Niti zdravnik ni bil prepričan, kaj natanko se dogaja. Jure namreč še vedno ni mogel hoditi, a je spet govoril in premikal roke. Jaka je Juretu še naprej stal ob strani, dokler se ni znova naučil hoditi in teči.

Zgodil se je neverjeten čudež!

Prijatelja sta nato začela vsakodnevno obiskovati zavetišče z ranjenimi in zavrženimi psi. Zanje sta darovala tudi hrano, saj sta bila prepričana, da tudi živalim ni lahko, če so poškodovane. Nekega dne sta slišala pogovor med zaposlenima v zavetišču, da bodo usmrtili kužka, ki ga ni nihče želel posvojiti. Ime mu je bilo Blisk. Jaka in Jure sta nemudoma stekla domov. Želela sta prepričati starše, da bi Bliska posvojili. Starši so se strinjali, vendar so imeli en pogoj: za kužka skrbita onadva. Fanta sta nemudoma odhitela nazaj v zavetišče, izpolnila vso potrebno dokumentacijo in ga odpeljala domov. Blisk je postal eden najbolj veselih kužkov.

slika Zoja Zemljarič, 9. a

SPREJMIMO INVALIDE V DRUŽBO

Aljaž Alič, 6. c

Sprejmimo invalide v družbo, saj ne gre za nobeno okužbo, saj ne grize, saj ne je, saj isti so ljudje kot mi, saj se kaj takega lahko vsakomur zgodi.

Sprejmimo invalide v družbo, saj so isti kot mi.

Včasih lačni, včasih žejni, včasih potrebni pomoči, saj sami nimajo dovolj moči.

Sprejmimo invalide v družbo, saj niso nič drugačni!

Dihajo – kot mi – isti zrak in tudi njim ura dela TIK TAK.

Morda res imajo posebna stranišča in druga bivališča, vendar jih imamo tudi mi, zato jih iz družbe ne izločimo 1, 2, 3.

slika Zarja Šuler, 3. b

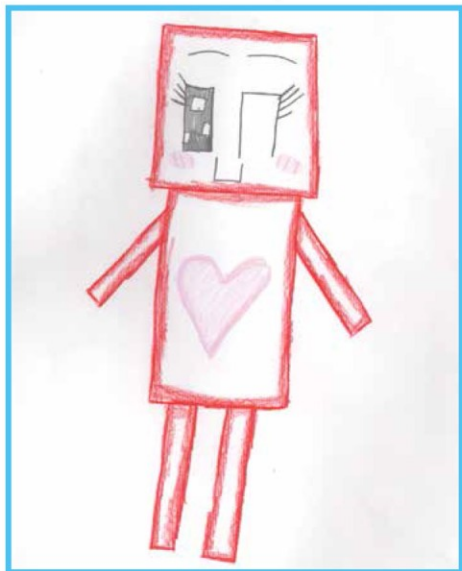
INVALID PETER

Nik Purg, 6. c

Leta 1995 se je rodil otrok z imenom Peter. Peter se je zelo hitro naučil govoriti. V šoli se je pridno učil in redno delal nalogo. Ko je bil v srednji šoli, je razmišljal: lepo bi bilo, če bi lahko potoval po Evropski uniji. Čez nekaj let se je odpravil na potovanje. Njegov dom je bil v Sloveniji, na Ptuj. Najprej je šel v Ljubljano. Med vožnjo skozi tunel se mu je zgodila prometna nesreča. Počila mu je sprednja guma, zato ga je odneslo v drug avto. Na kraj prometne nesreče so prispeli gasilci, reševalci in policija. Peter je preživel nesrečo, ampak je na žalost postal

invalid na vozičku. Kljub temu da je postal invalid, se je odpravil na potovanje. Šel je na otok Pag v Povoljano. Ko je prišel tja, je opazil, da so ga vsi gledali. Čez dva dni je ugotovil, da ima v Povoljani tudi prijatelje. Prijatelji so ga tudi začudeno gledali, ker niso takoj ugotovili, da je to on, njihov prijatelj. Povedal jim je, da potuje po Evropski uniji. Hrvaški je sledila Bolgariji, mesto Sofija. Tam je občudoval spomenike in različne stavbe. Potem pa ni vedel, kam naj gre naprej. V Sofiji so ljudje govorili, kako lepo je v Bosni in Hercegovini, v mestu Sarajevu. Odločil se je, da si gre ogledat Sarajevo. Videl je, da je tam veliko tramvajev in okusil, da imajo dobre čevapčiče. Za konec je šel na drug konec, v špansko mesto Madrid. V Madridu so se mu posmehovali. A on si je pogumno rekel: »Pač nisem kot vsi ostali. Sem pa zelo srečen, da živim.« V Madridu je videl veliko znamenitosti. Doživel je neprijetno izkušnjo, saj mogel v muzej, ker niso imeli urejene poti za invalide. Odpravil se je proti domu. Na poti proti Ptuj se je ustavil v vojaškem muzeju v Pivki, kasneje pa si je ogledal še Ljubljano in Celje. Ko je prispel domov, ga je sestra vprašala, kje vse je bil. On ji je odgovoril: »Na Pagu, v Ljubljani, Bolgariji, Bosni in Hercegovini, Španiji, Pivki in Celju«. Vsi so bili srečni, ker se je varno vrnil domov.

slika Tijana Muhič, 4. a

NA GLAVO OBRNEN SVET

Lila Marie Taylor, 3. b

Pred davnimi časi je na planetu Lotoks bilo res nezanemljivo, dokler se na ta planet ni naselilo veliko zelo čudnih malih bitij. Bila so kosmata, imela so rep, velika ušesa, tace in zmajška krila. Bila so hitra. A še sreča, ker so se hitro začele dogajati čudne reči.

Iz veselja je padlo sporočilo. Prav na planet Lotoksi. Eno od teh bitij, ki se jim reče Lotos, je s težavo prebralo sporočilo: »1. 11. 2023, ob 8. uri, bo izstreljena raketa na planet Lotoksi. Tja bomo poslali

slika Nadja Muharemović, 2. b

robote, da planet preiščejo.« Trixi, ki je živel na planetu, se je prestrašil. Tako je šel povedat ostalim in skovali so načrt. Načrt se je glasil tako: »Ob 8.00 grem v naš mini pristan. Tam bodo pristali in spustili robote. Čez sebe bom poveznil škatlo, da bom izgledal kot robot. Ko odidejo, ugasnem vse robote in bomo varni.« Točno tako se je zgodilo. Potuhnil se je v enega od bližnjih kraterjev. Ob 8.30 je priletela raketa in spustila veliko robotov. Ko je odletela, se je Trixi splazil iz kraterja in ugasnil robote. Zaslišal je rohnenje, ki je bilo enako kot zjutraj. Robote je potisnil na kup in zgrizel žice, se skril v krater v malem pristanu in zagledal isto raketo, iz nje pa se je spustil prvi človek, ki ga je Trixi kdaj videl. Trixi ne spusti niti malega piska, človek pobere robote in gre v raketo. Trixi sliši, kako si

mrmra: »Roboti so se pokvarili, nikoli več ne pridemo sem.« Kmalu je raketa odletela.

Trixi je doživel veliko pustolovščino. Pripovedoval jo je vsem, ki so hoteli poslušati. Vsi so bili zelo veseli in ponosni na Trixija, ki je rešil planet Lotoksi.

MAČJA ŠOLA

Katja Černivec, 2. a

Muca, maca,
kam pa greš
tako sama in peš.
V mačjo šolo hitim,
da ne zamudim.
Miške bomo šteli
in na koncu jih pojeli.
Mišjo pašeto bomo naredili
in vso mleko spili,
na koncu pa še
domačo nalogo naredili.

slika Evan Kirič, 1. a

VOLKEC MIHEC

Mia Huzjak, 2. b, in Blaž Huzjak, 7. a

V prelepem gozdičku, nedaleč stran od tu, je živel polno gozdnih živali. Med njimi je bil tudi volkec Mihec. Bil je mlad volk, ki bi se rad igral, toda z njim se ni hotel igrati nihče. Vse gozdne živali so se ga namreč bale, ker je bil volk in ker je imel sta-

rejšega brata, ki je veljal za največjo zverino v tem gozdu. Zaradi tega je bil volkec Mihec zelo žalosten in osamljen.

Nekega dne je Mihec sedel ob robu gozda in bridko jokal. Mimo je prišla želvica Hana, ki je bila na počitnicah v tem lepem gozdičku. Ko je videla, kako ubogi volkec joka, se mu je približala in ga vprašala: »Kaj je narobe? Zakaj tako žalostno sedi tukaj in jokaš?« Volkec Mihec je bil zelo presenečen, kajti že dolgo, res dolgo ni govoril z nikomer. Nato pa je želvici počasi in previdno zaupal, da nima prijateljev, saj se ga vsi bojijo, ker mislijo, da je tak kot njegov hudobni starejši brat. Želvici Hani se je Mihec zelo zasmilil, zato mu je dejala: »Jaz bom tvoja prijateljica!« Prijela sta se za roke in skupaj odšla po gozdi poti. Volkec Mihec je želvici razkazal vse prelepe koticke gozda, skupaj sta se igrala, se smejala in počela raznorazne norčije. Volkec Mihec je bil najsrečnejši volkec na celim svetu, saj je končno našel prijateljico! Vse gozdne živali so ju začudeno opazovale in se spraševale: »Kdo je to, ki si upa hoditi in govoriti z volkom?« Želvice Hane še namreč v tem gozdu nihče ni videl in ne poznal. Tedaj pa ju je opazil tudi hudobni volk – Mihčev starejši brat. Bil je zelo jezen in urno je planil proti Mihcu ter Hani, da bi Hano požrl. Ko se jima je približal in že hotel stegniti svoje kremplje proti Hani, se je Mihec postavil na zadnje tace in pokazal svoje velike, bele ter zelo ostre zobe. Svojemu bratu je dejal: »Pusti mojo prijateljico pri miru in izgini iz tega gozda, drugače ti bo še žal!« Prestrašeni volk je res izginil iz gozda za vedno, kajti tako velikih, belih in ostrih zob še nikoli ni videl. Prijatelja sta se objela in kmalu so k njima prišle še druge gozdne živali. Želele so postati Mihčeve prijateljice. Spoznale so namreč, da so volkca Mihca napačno ocenile in da je v resnici prijazen volk. Volkec Mihec je tako naenkrat imel veliko prijate-

ljev in nikoli več ni bil osamljen. Bil je zelo srečen! Želvica Hana pa je za vedno ostala njegova najboljša prijateljica in vse dni sta preživela skupaj v smehu in igri. Morda se prav sedaj podita za žogo ali pa nabirata gozdne jagode ...

Zato, dragi otroci, ne pozabite: Ne ocenjujte drugih po njihovi zunanosti. Potrebno jih je najprej spoznati in videti, kdo pravzaprav so! Morda pa v njih odkrijete svojega najboljšega prijatelja! Morda pa res, kdo ve ...

slika Jaka Kelner, 1. a

ŽIVALI

Eva Purg, 3. a

slika Zarja Šuler, 4. b

Vzeli so mi že deset živali:
eno mačko, eno miš,
eno ribo, enega jelena,
enega zajca, enega morskega prašička,
eno kačo, eno gosenco, enega metuljčka,
enega morskega konjička.

Ostal mi je samo pes.
Tako je pač življenje!

slika Iva Repič, 4. b

KO SEM BIL V ŠOLI NA MARSU

Izak Dovšak, 4. a

Ko sem bil na Marsu, sem šel v šolo. V njihovi šoli je bilo kot v labirintu. Skoraj sem šel v 1. m razred! Videl sem kakih 40 učilnic. Opazil sem, da ima vsak svojo knjižnico, telovadnico in celo igralnico. Končno sem našel 4. a. V njem so se učili marsematiko. Imeli so še predmete: marsovščino, marsoslovje, marsotehniko in marsomehaniko, ki mi je bila najljubša, saj smo izdelovali leteče predmete na elektriko. Izdelal sem leteči avto, ki se je lahko peljal po tleh in letel po zraku. Avto je bil na daljinca, ki je bil zelo lep, saj smo ga krasili sami. Okrasil sem ga z barvnim sprejem, ki se je posušil v kar petih sekundah. Bilo je zelo, zelo zabavno. Na šoli so imeli oddelke A, B, C in M, saj jo je obiskovalo tako veliko otrok. Imel sem prijatelja, ki mu

je bilo ime Marko. Skupaj sva šla na malico. Za malico smo imeli tablete, ki so imele okus po hrenovkah, jedli pa smo jih s kleščami.

To je bil moj najljubši dan v šoli!

slika Manuel Brumen, 6. a

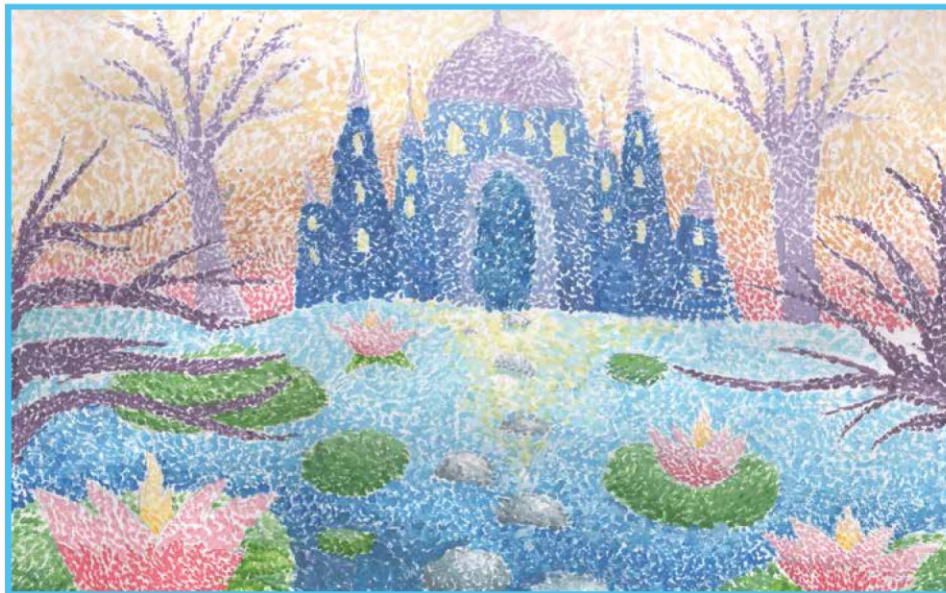
OBISKAL SEM ŠOLO NA MARSU

Rene Rakovič, 4. a

V soboto zjutraj sem prejel priporočeno pismo. Pisalo je, da sem za pravilno izpolnjeno križanko prejel brezplačen ogled šole na Marsu. Odhod je v ponedeljek, 17. 11. 2022, ob 6. uri, izpred avtobusne postaje. Pisma sem se zelo razveselil in ga pokazal staršem.

V ponedeljek sem se odpravil na avtobusno postajo, kjer so nas pričakali vodiči agencije Zvezda. Z avtobusom smo se odpeljali do letališča. S posebno raketo so nas odpeljali na Mars. Potovali smo eno uro. Pristali smo zraven šole, ki je bila v obliki piškota. Imela je pisana okna, vrata pa iz kovine. Stopili smo v šolo. Najprej smo šli v učilnico, kjer so bili najmlajši učenci. Stoli so bili živi. Mize so bile iz čokolade. Tabla se je sama brisala. Torbe so bile na daljinca. Bil je čas za kosilo. Za kosilo so bile palačinke. Hrano so stregli roboti. Po nesreči se je eden izmed otrok zaletel v robota. Robot je glasno zacvilil, nato pa ugasnil. Vsi otroci smo ga začudeno pogledali. Čez pet minut je ponovno glasno zacvilil in kot nor metal pite po jedilnici. Vsi otroci so se ustrašili in stekli iz jedilnice. Potem je nekaj čudnih Marsovčkov priletelo po hodniku do jedilnice. Verjetno so šli popraviti robota. Nisem šel pokukat, da ne bi dobil kake pite v obraz. Pogledal sem na uro in videl, da je že skoraj ob 14-ih. Odšel sem na parkirišče, kjer so nas ponovno čakali vodiči in raketa. Odleteli smo nazaj proti Zemlji. Z letališča smo se odpeljali na avtobusno postajo, kjer so me pričakali starši. Med potjo domov sem jim povedal, kaj se je na Marsu zgodilo. Vso pot sta se smejala.

slika Nika Vidovič, 9. a

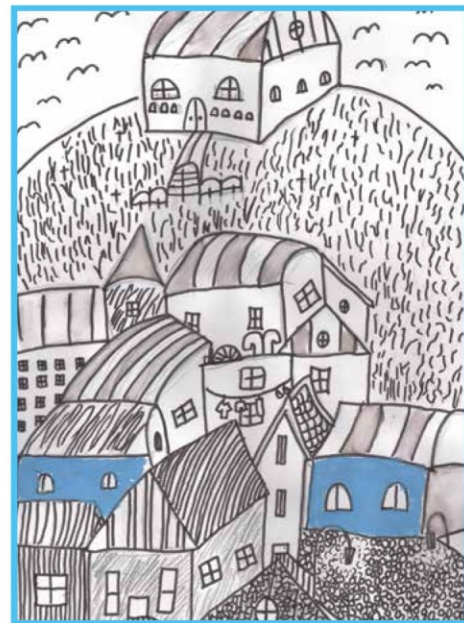
Zvečer sem se utrujen od vožnje vrgetl v posteljo. Šola na Marsu je bila zabavna in zanimiva. Tudi Marsovčki so zelo zabavni in prijazni.

NAROBE ŠOLA

Miha Mahorič, 2. a

Radirka riše,
svinčnik briše.
Rutka nosi zvezke,
zvezki nosijo torbo,
torba nosi otroka,
otrok nosi zrak.
Tika, taka, tak,
tika, taka, tak,
tak, tak, tak.
Ta šola ni ta prava,
ampak je zabava.

slika Nick Rakuš, 6. c

KAJ JE PROMETNA NESREČA?

Nace Kolar, 8. a

Zgodaj zjutraj sonce skozi okno začne sijati,
kaj kmalu moral boš vstati.
Potem pa budilka zazvoni
in te neprijetno iz spanca prebudi.

Ni se ti treba bati,
a ko bi le vedel,
kaj vse boš danes moral še prestati,
nevedeč, kaj vse se še lahko zgodi,
zgoditi se hitreje, kot bi mislil si.

Pred vhodna vrata se postaviš
In za šolo misli si predramiš.
Čakaš na očeta,
ki za službo se ureja,
na stol usedeš se,
na današnji dan preusmeriš misli vse.

Usedeš se v avto, se pripašeš, misliš si:
oče že hiti, da v službo ne zamudi,
nakar zaskrbljeno na števec pogledaš,
da nekaj ne bo v redu, se zavedaš.
Potem pa semafor rdeče se obarva,
prečkaš luč, saj počasi avto se ustavlja.

Potem pa bum!
Vse kar slišiš je šum,
Hitro, a počasi izgubljaš um,
tam pa tvoj oče, ki počasi umira.
Gledaš ga, ko oči brez zavesti zapira,
ko se ti srce para, zgubljaš ves pogum.
Vse, kar v očeh svojih vidiš, je lastna smrt.
Kako, kaj boš v življenju, tako zelo potr.
Potem pa iz grozних sanj se zbudiš.
Kmalu ugotoviš, da so bile samo sanje.
Pohitiš, v objem med očetove roke želiš,
in zaletiš se močno vanje.

slika Neja Vajda, 6. a

MOJA POT NA GRAD KAMEN

Eli Tement, 7. a

Sem cesarjev sel, pripravljen sem
Krištofu Lambergarju odnesti pi-

smo. Zjutraj se je cesar hvalil, kako
lepo kraljestvo ima na Dunaju,
mimo pa je prijezdil velikan Pegam.
Rekel je, da je njegovo kraljestvo
res lepo, nimajo pa nikogar, ki bi se
upal boriti z njim. Cesar pove, da
ima prav takega, ki se njega sploh
ne boji in živi na Kranjskem, Kri-
štofa Lambergarja. Pegam ga izzove,
naj mu pošlje pismo. Že tisti dan se
javim jaz za sela in se odpravim na
Kranjsko, oddat posebno pismo, v
katerem piše, da Pegam vabi Krišto-
fa v pomembno bitko.

Moj konj je zelo hiter, a kljub temu
sem videl čudovite travnike z di-
šečim cvetjem. Po poti sem videl
Kranjsko Goro, ki sem si jo zelo že-
lel obiskati. S konjem sva šla skozi
gozd, v katerem so žgoleli ptički in
črički. V vasi sem malo povprašal
vaščane, kje živi Lambergar. Vi so se
mi priklanjali, jaz pa njim. S prstom
so mi pokazali na zelo lep grad Ka-
men, v katerem živi Lambergar. Že
naslednje jutro sem bil tam.

Krištof sam mi je odprl vrata in pri-
klonil sem se, se predstavil ter mu
izročil pismo. Lambergar ga je odprl
in ga prebral. Preoblekel se je in pri-
šel do vrat. Dejal mi je: Sem Krištof
Lambergar in sem se pripravljen
boriti s Pegamom. Zasedlal je konja
in hitro sva se odpravila nazaj pro-
ti Dunaju. Vprašal sem ga, če čuti

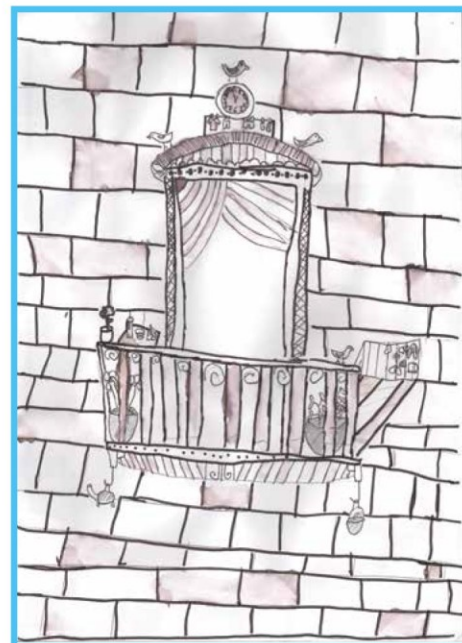
slika Uliana Drach, 7. b

strah. »Ne, ni me strah. Bolj me je
strah za Pegama,« je rekel. Nazaj do
Dunaja sva šla spet čez dišeče trav-
nike, mimo Kranjske Gore. Ampak
gozd je bil zelo čuden in bolj stra-
šljiv. Tulili so volkovi in za nama se
je prikazal medved. »Bodi tiho in mi
sledi, poznam to pot. Bližnjica je. Do
kosila bova tam,« je dejal Krištof. In
res sva bila na Dunaju do kosila.
Začel se je boj med Krištofom in Pe-
gamom, bila sta se na polju in okrog
njiju je bilo ogromno gledalcev. Vse
to je na začetku izgledalo kot neka-
kšna igra, a ko sta si drugič zdirjala
nasproti, se je dvoboj res začel, saj
se je Krištofu prikazala kri na obra-
zu. Tretjič sta si zdirjala nasproti in
Lambergar je zmagal. Ljudstvo se je
zelo veselilo. Krištof si je nataknil
Pegamovo glavo na meč in se hvalil
občinstvu, da je zmagal. Prišel je do
mene in skupaj sva se odpravila na
večerjo k cesarju.

Vsi smo sedeli za mizo in jedli obil-
no ter zelo okusno hrano. Ura je že
odbila polnoč, s Krištofom sva se
usedla ven na klop in zahvalil se mi
je, da sem mu prinesel pismo. Jaz
pa sem mu čestital in mu zaželel še
naprej veliko sreče. Krištof mi je za
konec dejal: »Lepo te je bilo spo-
znati in upam, da se še kdaj vidiva.
Srečno.« Poslovila sva se in odjahala
vsak v svojo smer.

slika Nai Kampl, 7. b

SNEG JE

Tinkara Bezjak, 2. a

Snežinka z neba leti
in vse otroke prebudi.
Miha po bregu sopiha,
Maj uživa zimski raj,
Maja v snegu dela zmaja,
najbolj pa je vesela Kaja,
ki se že veseli maja.

slika Tjan Sluga, 4. b

NA BOŽIČNI VEČER

Ajda Šuler, 4. b

Na božični večer snežak se smeji
in Božiček zunaj darila deli.

Na božični večer snežinke padajo z
neba,
Anka pa se veselo igra.

Na božični večer babi gleda snežinke,
hkrati pa še peče palačinke.

Na božični večer Tjaša se igra,
Maša pa hihita.

Na božični večer vseč so mi novi copatki,
ki prinesli so mi jih majhni škratki.

Na božični večer škratki hitijo,
da otroke obdarijo.

slika Pia Peršuh, 7. b

BOŽIČNA NOČ

Tian Hlušička, 4. b

Ena dve tri,
Božiček že hiti.
Z darili in sanmi.
Ena dve tri,
Božiček že hiti.
Z darili našimi.
Pečemo piškote,
da nastajajo dobrote.

slika Adriana Frangeš, 1. a

SNEG

Kan Zilić, 4. b

Zunaj je sneg,
veseli smo spet.
Po prijatelja grem
na sosednji breg.
Trdnjave bova delala

in se med sabo kepala.
K meni greva na piškotke,
kakav in sladke dobrotke.
Juhuhu, sneg je spet tu.

slika Neli Grager, 1. a

FRIZERSKI ŠKRAT

Katarina Ladič, 3. b

Nekoč je živela Micka, ki je bila pri
frizerju naročena za barvanje las.
Ko je nastopil ta dan, 20. 4. 2014,
si je oblekla najlepšo obleko, kar jo
premore njena nabito polna omara.
In potem je šla, šla in šla. Nato ga
končno zagleda. Ta majhen, frizer-
ski salon. Stopi noter in ko sede na
frizerski stol, jo frizer že začne frizi-
rati. Sliši se »Ship, Shap«. Njene lase
začne barvati. OJEJ! V barvo je nek-

slika Eva Hvalec, 8. a

do dal lepilo. Le kdo je bil to? Potem se škrat zasmeji, tako da ga Micka in frizer ne slišita. Nato sam pri sebi reče: »Jaz sem bil to, kdo pa drug? Ha, ha, ha, ha.« In tako ta naš frizer-ski škrat vedno gostom nekaj ušpiči. Ampak pozor! Pravljica se s tem še ne konča. Ne! Zgodi se nekaj zelo razburljivega. Krema pade s police, s tem pa razkrinka škrate. Frizer ga stisne v pest in ogovori: »Ti si torej vse to ušpičil, a? Zverinica mala! No, tega ne boš več delal. Pomagal mi boš.« Od takrat naprej mu škrat pomaga in srečno bosta živela do konca svojih dni.

RAČUNSKI ŠKRAT

Tina Vtič, 3. a

Nekoč je živel računski škrat. Ta računski škrat ni imel imena. Zato so ga klicali nagajivi računski škrat. Tako so ga klicali, ker je zelo nagajiv pri računalniku. Včasih je zamenjal črke in besede. Zato so škratkinje in škrate poslali napačna sporočila in napačna vabila. In nikogar ni bilo na praznovanje. Zvečer po zabavi je škrat zaslišal, da mu nekdo trka po vratih. Odpravil se je k vratom in zagledal sedem palčkov. Teh sedem palčkov mu je reklo, da če ne bo nehal nagajati, se ne bo dobro končalo. In od takrat ni nikoli več nagajal pri računalniku.

slika Nana Muminovič, 3. a

ŠKRAT NEDO V PARKU

Eli Kmetec, 3. a

Nekoč je škrat Nedo odšel v park. Med potjo je srečal škrate Bena. Pogovarjala sta se, če bi tudi škrat Beno odšel v park. Ko sta prišla v park, sta se najprej spustila po toboganu. Ko se je Nedo spustil, je našel načrt. Bil je načrt za lov na zaklad. Takoj sta se lotila iskanja. Najprej sta odšla na trampolin. Ko sta skakala, je škrat Beno našel drugi listek. Na njem je pisalo, da morata iti na zibelko. Nedo je odšel na prvo zibelko, Beno pa na drugo zibelko. Nedo je na zibelki našel tretji listek. Na njem je pisalo, da morata na plezalno steno. Ko sta priplezala na vrh, sta zagledala na drugi strani listek. Pisalo je, da morata splezati na drevo. Splezala sta na najbližje drevo. In na drevesu je bil skrit zaklad. Ko sta ga odprla, sta našla sladkarije. Bila sta vesela. Na koncu sta si v parku naredila piknik s sladkarijami. Ker je bil že večer, sta šla oba spat.

slika Minea Leva, 9. a

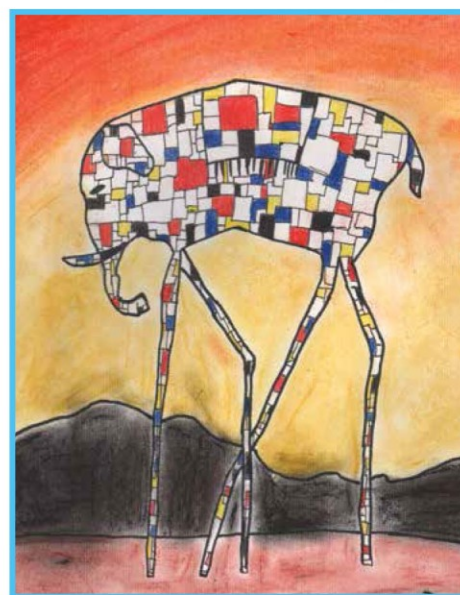
HIŠNI ŠKRAT

Maks Svenšek, 3. b

Pred davnimi časi je živel hišni škrat. Ta škrat je bil zelo poseben. Hodil je od hiše do hiše. Ampak ta hišni škrat je bil zelo prijazen. Zbiral je denar v dobrodelne namene za otroke, ki si ne morejo vsega privoščiti. Dva otroka sta nekega dne šla prodajat piškote. Prodajala sta jih cela dva dni. Zbrala sta 1791 dolarjev. Ta denar sta dala hišnemu škratu. Videl je, da bodo zbrali ve-

liko denarja. S svojim denarjem je kupil leseno hiško. Ko je videl, koliko denarja so zbrali, se je domislil, da bi priredil škratev tek. Vstopnina je bila pet dolarjev. Pravilo je bilo, da otroci tečejo 200 metrov, odrasli pa osem kilometrov. Pri tem se je zbralo 200 otrok, odraslih pa kar 300. Škrat je rekel: »Narediti moram še eno stvar. Priredil bom velik dobrodelni koncert.« Imeli so koncert. Ko se je končal, je škrat šel v hiško in ugotovil, da so zbrali 1930 dolarjev. Osrečili so okoli 20 družin.

slika Marko Bor Mogu, 6. c

VODA

Samanta Gabrovec, 7. a

Voda je naše bogastvo,
voda je naš svet,
saj brez nje se ne da živeti.
Če vode ne bi bilo,
bi vse izginilo:
živali, ljudje, rastline,
saj je za vse voda vir energije.

Voda je naš zaklad,
ki ga mora ceniti vsak.
Voda je naš svet,
brez nje se ne da živeti.

Voda teče kot svoboda,
ki glasno šelesti,
ko mimo hitro veverica zbeži.

Vode veliko imamo,

a druge dežele žal premalo.
Da izgubili je ne bi,
varčevali z njo bomo vsi.

Voda veliko vrednost ima,
saj je velik del sveta.
To naše naravno bogastvo je,
ki z njim svet premika se.

slika Živa Žnidarič, 9. a

KDO?

Zoja Zemljarič, 9. a, in Nina Kekec, 9. b

Kdo bo rekel, kdaj je prav in kdaj odnehat',
kdo določil bo, kaj poslušat' in kdaj zazehat',
kdo določil bo, katera zame je obleka,
kdo bo jemal in kdo delil,
kdo postavil se bo v mojo kožo in
kdo zalil venelo rožo,
kdo bo prost in kdo bo kriv,
kdo objel bo in kdo gledal postrani,
kdo me bo nasmejäl in kdo uničil dan,
kdo je sebičen in kdo je pravičen,
kdo je sploh umeten in kdo je še resničen,
kdo pravzaprav je ta KDO se sprašujem že ves čas.
Kdo je to?

To si ti, to sem jaz, to je vsak izmed nas.

slika Blaž Holc, 4. a

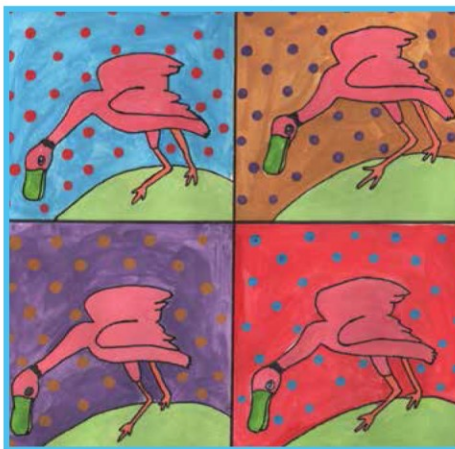

ZGodbica na P

Aljaž Alič, 6. c

Pri prijatelju Petru pripravljamo prijeten poletni piknik. Patricijina papiga Praznoglavka pospravlja papir pri Pepiju. Poštar Poldi prinese pismo, paket pa pošto. Pride pes Piksi pa poskoči po poštarju. Pri Poldijevih pospešeno pečejo pecivo. Pripravljajo praznični prigrizek. Povabijo Petrove, Patricijine, Pepijeve pa poštarja. Počasi poskusijo pripravljen prigrizek.

slika Tara Gracija Kolednik, 6. b

PRIMOŽ TRUBAR

Andraž Mršek, 9. a

Leta 1508 eden izmed naših največjih piscev se je rodil,
kjer v otroštvu ob domačem ognju je bil.
Nato starši odločili so se,
da Primož lahko bi izšolal za duhovnika se.

Tako iz Reke v Salzburg in do Dunaja je potoval,
kjer v Trstu škofa Bonoma je spoznal.
Ta prepričäl ga je,
da kot protestant izšolal se je.

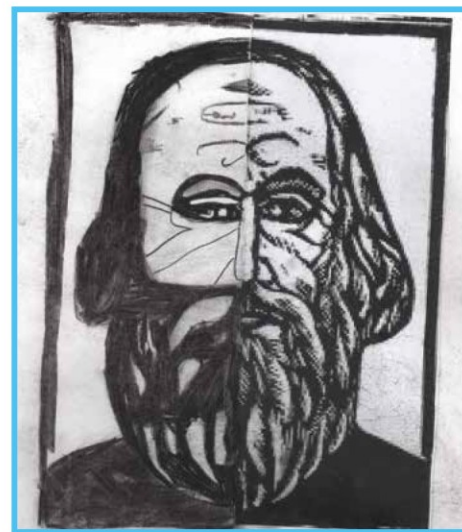
Tako začel protestantsko je pridigati
in za maše ter Biblije v maternem jeziku se boriti.
Prišel je celo do Ljubljane,
a hitro na Nemško so ga težave poslale.

Tam leta 1550 napisal je prvo slovensko knjigo
in zdaj zaradi nje slovensko govorimo.
Pisal je še veliko,

leta 1586 umrl je.

Zaradi njega danes praznujemo dan reformacije.

slika Jakob Murko, 4. b

MICKINA IN ANŽE-TOVA POROKA

Tisa Julija Golob, 8. a

Začnimo kar na začetku. Micka se je s težavo odločala med svojim snubcem Anžetom in žlahtnim gospodom t. i. Schönheimom. Toda ko je s pomočjo gospe Šternfeldovke dognala, da je slednji goljuf, je bila odločitev takoj lažja. Seveda so se prevaranta hitro znebili.

Napočil je dan Mickine in Anžetove poroke. Bil je lep poletni dan, ptice so pele in vsi so bili zelo dobre volje. Vključno z menoj. Bila sem namreč povabljenä na poroko svoje dobre prijateljice Micke. Poroka se je odvijala na travniku za vasjo, saj je bilo edino tam dovolj prostora za veliko släve. Ko sem prišla tja, je bilo prisotnih že veliko ljudi, vsi so bili nasmejani in dobre volje. Večine nisem poznala, tudi ne nekatere bogato oblečenih plemičev, a mi ni bilo mar. K meni je takoj prišla Micka in me objela. Po krajšem pogovoru me je povabila, da mi predstavi nekaj svojih prijateljev. Med njimi je bila tudi bogata vdova Šternfeldovka; zelo prijazna gospa. Hitro sva se zapletli v pogovor. Mic-

slika Maks Kukovec, 5. a

ka je morala žal kmalu naprej, da se uredi za poroko. Šternfeldovka mi je pokazala dva nesrečna bogataša, ki sta mi že nekaj časa kradla pozornost s svojo žalostjo. »Vidim, da ne veš, kdo sta ta dva,« je rekla Šternfeldovka. Odkimala sem, zato mi je začela napeto pripovedovati. »Tisti na levi je Tulpenheim, na desni pa je njegov prijatelj Monkof,« je povedala. Vprašala sem jo, zakaj sta gospoda tako nesrečna, saj sta vendar na poroki. Pojasnila, mi je, da je Tulpenheim njen bivši zaročenec, ki je želel opehariti obe, njo in Micko. »Z mano se je zaročil, še prej pa se je hotel malo poigrati z Micko,« je rekla. Nato mi je razložila, kako so ga razkrinkali in da sta tu kot priči. Zraven njiju pa je sedel še nekdo. To je bil pisar Glažek, ki sem ga poznala. Vsi trije so bili že krepko v rožicah. Kar naenkrat pa je Tulpenheim vstal in se napotil k nama s Šternfeldovko. Ta se je samo obrnila stran, kljub temu pa to opitega gospoda ni pregnalo. »Dober dan, milostljiva gospa!« je rekel Tulpenheim. Ona pa mu je odvrnila: »Poberi se! Saj vem, da nisi trezen! Pa tudi povedala sem ti že, da nočem imeti več opravka s teboj!« Plemič pa še ker ni odnehal. Njegovo nadaljevanje se je stopnjevalo do te

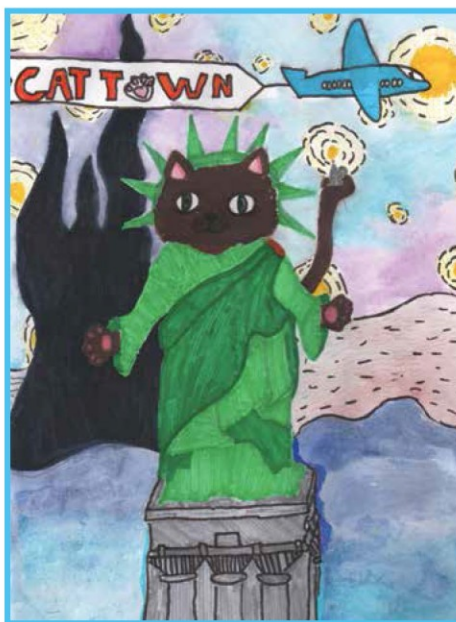
mere, da so Šternfeldovki popustili živci. Z rame si je snela torbico in z njo krepko mahnila svojega bivšega zaročenca. To je opazil Monkof, ki je osramočenega prijatelja končno odvel stran. Takrat je župan Jaka naznanil, da se bo slovesnost začela. Prikazala se je Micka v prelepi obleki in poroka se je odvila brez napak. Svatje so se veselili in plesali še dolgo v noč. Vsi, razen Monkofa in Tulpenheima, ki sta slavje kmalu po neljubem dogodku s Šternfeldovko zapustila.

JEZIK MLADIH

Nika Vidovič, 9. a

Lajf je lahk' na čase krut, sam' s kul besedami postane kjut. Sleng po navadi je svetoven, saj svet brez njega je puščoben. Ko včasih rečeš kaj na slepo, vse postane mal' bolj lepo. Tu in tam spustiš samoglasnik kak, naglas drugačen ima vsak. Tu in tam nova beseda v slovarju našem lahk' poseda. Pa tud' če rečeš kdaj kaj mimo, sprosti se, se ne smejimo. Zanimiv naš besedni je zaklad, a nima ga vsak odrasel rad. Jezik mladih naš je tak, uporablja lahk' ga čisto vsak.

slika Maja Kovačič, 6. b

slika Hana Trop, 3. b

ČAROBNI SVET

Nana Muminovič, 3. a

V petek zvečer sem šla hitro spat. In kaj se je zgodilo? Sanje so me popeljale ven pred mavrične čarobne stopnice. Bila sem zelo začudena. Ker sem bila tako radovedna, sem se spustila po njih v neznano. Tam me je pričakal bleščeči konj, ki me je takoj, ko sem prišla do njega in ga pobožala, popeljal v čarobni svet. S konjem sva dlje časa hodila po čarobnem svetu, nato sva prišla do prijaznih škratov. Konj je naenkrat začel govoriti. Rekel mi je, da je v mislih izvedel, kako mi je ime. Ker mu nisem verjela, sem ga vprašala: »Hej, konj, ti res veš, kako mi je ime?« »Ja! Ti si Nana. Hej, Nana boš pristopila k škratom?« »Ja, konj. Veš, da bom! Zelo me zanimajo te dušice.« Pristopila sem k njim. Ponudili so mi barvno sadje. Banane so bile modre in pomaranče zelene. Ker sem bila prvič v tem svetu, mi ni bilo dolgčas. Rekla sem jim: »Hvala za družbo.« In sem zaspala.

slika Anastasiia Petrova, 9. a

slika: Tisa Julija Golob, 8. a